

Nejasan Zvuk Trube

*Propovedano 14.01.1963.
u Feniks-u, Arizona*

Nejasan Zvuk Trube

1. Hvala ti puno brate Demose. Velika je privilegija biti večeras ovde na hrišćanskom skupu, ovde dole u ovoj ledenoj zemlji. Malo pre sam pozvao kući i toplije je za 20 stepeni gore skroz na severu nego što je ovde. Mora da sam to poneo sa sobom. Požuriću sa odlaskom i ponovo ću se vratiti, odmah brzo. Sve sadnice su se smrzle. Šta mislite o tome Kriči. To je... [Brat kaže: “Hladno je.” – Urednik.] Zasigurno je.

2. Toliko sam srećan da sam se sreo večeras sa ovim finim pastirem i da vidim vas narode. Upravo sam bio unutra na par trenutaka. Došao sam iz Tusona gde već danas moram da se vratim. Vozio sam tamo sinoć i stigao sam negde jutros oko dva i trideset, dole u Tuson. A onda sam bio na nogama ceo dan tamo dole. I ostalo je samo par trenutaka... Dakle, ušao sam samo da bi bio tamo pola od pola, pretpostavljam tako nekako tamo gore. I tako, nisam baš puno spavao. No pokušaću da ovde ne zaspim. Već smo srećni – srećni što smo ovde.

3. Ovaj se mali dečko igrao ovde sa mikrofonom. Seo sam tamo nazad na jedno od sedišta za decu. Jedan mali dečak je došao i veoma me čudno pogledao. A ja sam rekao: “Mi sva deca možemo sedeti zajedno, zar ne?” Dakle, zasigurno volim tu malu decu.

4. I stvarno je lepo biti ovde večeras i imati ovu finu publiku koja stoji okolo. I verujem da vam je brat Vilijams rekao već o svemu... i brat Rouz ovde, o nastupajućim skupovima. Pretpostavljam da ste s time upoznati. Biću u Ramadi odmah zatim, na skupu Poslovnih Ljudi. I očekujemo tamo divno vreme. Brat Vilmer Gardner, divan i silan govornik; i ostali propovednici, Oral Roberts i mnogi će biti tamo. A mi očekujemo silno vreme u Gospodu.

5. Nadam se, da ćemo jednom prilikom imati i službu isceljenja na tom mestu. Uh-huh. Voleo bih povesti brata Orala i da budemo zajedno. Da, sigurno. Zar to ne bi upravo bilo lepo? Bilo bi to jedan – jedan pravi upad sa time, zar ne? Jedna služba isceljenja dole u Ramadi, bilo bi to lepo. Mi... Tako da bi mogli to učiniti,

znate već. Gospod bi to mogao nama obezbediti da imamo jednu službu isceljenja. Tako mi ćemo... Sada idem okolo, od crkve do crkve pokušavajući da podelimo dobre poslastice, i da imamo zajedništvo jedni s drugima i da imamo zajedništvo u svim tim raznim crkvama. To je ono što mi verujemo, da smo jedno u Hristu.

6. Razgovarao sam nedavno sa jednim lekarom. Treba da idem preko okeana i onda se mora ići na lekarski pregled. I on me je stavio na aparat koji pokazuje neke talase...ja...Ne pitajte me šta je to. I on je pronašao nešto veoma čudno. I on se vratio i nije sve to mogao razumeti, i sazvaio je konzilijum lekara i jednostavno nije to mogao shvatiti. Rekao je: “To nikada nisam ranije video.” I tako on je pokazao sliku toga, kako izgleda uobičajeno svest, a da se ima i podsvest, i da su to dvoje prilično razdvojeni. Ali kod mene je primetio da su te dve stvari spojene. Rekao je: “Ti si stvarno čudan momak.”

Rekao sam: “Uvek sam to znao. Svi su znali.”

7. Rekao je: “Mi tako nešto nikada ranije nismo videli.” Tako, da mi je morao ispričati te stvari.

8. Rekao sam: “Pa,” rekao sam: “znate, dobri Gospod, kada nas On sastavlja, On nas pravim malo različitima. Mi ne izgledamo kao jedan drugi, a ponekad se čak ni ne ponašamo kao jedan drugi. No – On to čini za Sebe, to je Njegov vlastiti način činjenja toga. Mi samo ulazimo u jednu veliku mašinu za oblikovanje, i ako budemo mirni, On će nas oblikovati onakvim kakav On želi da budemo.”

9. I ja – ja znam da niko ne bi želeo da bude drugačiji nego što jeste. A jedino što mi svi možemo želeti... Nakon što smo bili spašeni i postali Božija deca, jedino što mi želimo je da još malo bliskije hodamo s Njime. To je ono za čime mi čeznemo, za tim veličanstvenim zajedništvom. Kako je to divno! Da li ste ikada stali da bi razmislili šta bismo radili ako to ne bi imali? Šta – šta... Da ta velika nada nije počinula u nama, šta bismo činili?

10. Govorio sam u jednoj od crkava, možda bi ja... Prvo na jednom mestu, pa na drugom, i širom zemlje ponekad dam opasku, i pomislim kako bih ja to mogao ponavljati u istoj crkvi. Izlazio sam iz jedne zgrade gde sam prilično pritisnuo stvari, o tim

ljudima danas koji čine te stvari ovde i imaju taj novi ples, koji zovu tvist, ili tako nekako. I rekao sam: “Ja upravo neznam, za ime sveta, zbog čega ljudi žele polomiti svoje noge i ponašati se tako.”

11. I tako, tamo je bio jedan momak, oko dvadeset šest godina star ili dvadeset sedam, sreo se sa mnom pozadi i rekao: “Samo malo, gospodine Branham.”

Rekao sam: “Da, gospodine?”

Rekao je: “Znate, vi to uopšte ne razumete?”

Rekao sam: “Nadam se da nikad ni neću.”

12. Tako da je on rekao: “Vidite,” rekao je: “vidim vaše stanovište.” Rekao je: “Vi ste čovek od pedeset godina. Ali da ste u mojim godinama, bilo bi drugačije.”

13. Rekao sam: “Stani malo.” Rekao sam: “Propovedao sam Evanđelje kada sam imao deset godina manje od tebe. Ja i dalje verujem u to isto Evanđelje. Otkrio sam nešto, imam više radosti služeći Gospodu nego sve stvari koje bi đavo mogao negde proizvesti.” To je... To pruža zadovoljstvo.

14. Znate, David je jednom rekao: “Kao što srce žedni za izvorima vode, moja duša žedni za Tobom, o Bože.”

15. I ako ste ikada videli jednu od tih malih košuta, kada je bila ranjena; možda bi je psi ugrizli, i odgrizao veliki komad s njenog boka, ili tako nešto. Ona bi krvarila. A pas bi mogao da joj prati trag. I on nije kao čovek. On može goniti košutu bez obira da li ona krvarila ili ne. I tako, jedini način...ako ta košuta krvari, jedino kako može spasiti sebi život je da dođe do mesta sa vodom. I ako može stići do mesta gde ima vode, ona će piti od te vode. Od toga će prestati krvarenje i ona može da utekne. Ona je prilično pametna.

16. Možete zamisliti jednu od tih mladih košuta kako je ranjena i krvari, kako je samo njena mala glava podignuta, i sa svim svojim čulima pokušava pronaći vodu, pomoću nosa. Ona ili će naći vodu ili uginuti. I sada, to je upravo život ili smrt za nju. I ona upravo sa svime što ima pokušava, žudi. Ona to mora naći.

17. Dakle, tako bi mi trebali žeđati za Bogom. Vidite? “Kao što košuta žudi za potokom, tako moja duša žudi za Tobom, o Bože.” Da budem s kriven negde s Njime, je želja mog srca. Verujem da je to želja svih koji su ovde.

18. A sada, iz večje u večje, ja želim to videti. Lica koja vidite na jednom mestu, ponovo ih vidite i na drugom. Ja to volim. Vi pokazujete time svoje zajedništvo i izražavate razlog zbog kojeg smo ovde.

19. I, oh, zaista volim videti staromodno probuđenje ovde u Feniksu. Moj Bože! Reč Feniks me je uzбудila još prvi put kada sam je pročitao, čitao o tome: Feniks u Arizoni. Moj Bože, kao mali dečak mislio sam: “Ako bi samo ikada mogao stići do tog mesta! Ako bih samo ikada mogao stići do tamo, u Feniks!” I sada kada ga vidim, i kada smo mi ovde, nalazimo ga duboko obrezlim u grehu, kao i sva ostala mesta, turisti hrle u njega; pije se, proklinje, nemoralnost, sve je na izvolite.

20. No ipak, usred svega toga, nalazite neke originalne dragulje koje je Bog iskopao iz ove pustinje, koji sijaju u kruni veličanstvenih Božijih ljudi. I radi toga sam ja večeras ovde, da sebe priključim vama braćo i sestre da bi pokušali odsijavati Svetlo Gospoda Isusa drugim ljudima, da i oni takođe mogu biti nađeni, u ovoj velikoj tmuni i nemiru. A mnogi od njih su još tamo napolju. Ja sam s time zadovoljan. Ima još onih koji treba da dođu, a mi moramo učiniti sve što možemo da ih dovedemo i da živimo život koji će odražavati Hrista.

21. Dakle, upravo pre nego što budemo čitali mali tekst iz Pisma... Tako sam kasno došao do toga i napravio sam nekoliko beleški, samo za pet minuta. A savezna uprava za poreske prihode mi je otpisala i morao sam odmah da krenem, i mora da se odmah pošalje pošta, mislim već danas. I morao sam stići do pošte. I kada sam ušao, Bili je rekao: “Bolje požuri.” I tako ovde...

22. Samo sam se vrteo s tim ljudima u krug u krug i u krug. Ooo, moj Bože! Oni govore o pravdi na pravosudnom pragu. Pitam se samo gde je nestala? Da. Nikada nisam video tako nešto. A oni su želeli da platim porez na prihode na svaki ček koji mi je bio dan u poslednjih pedeset godina, da isplatim dugove za kampanje sa kamatama, tristopedeset pet hiljada dolara.

23. Rekao sam: “Pa bolje onda da me streljate.” Kako bih ja to uopšte mogao učiniti? I pritiskaju mi nos na točak već pet godina.

24. Ljudi su to davali. Kao na primer, kada smo imali kampanje,

a ljudi, oni su samo znali da se ja zovem Vilijam Branham, i oni su ispisali ček da bi pokrili troškove. A propovednici su se brinuli oko toga. Ja nikada nisam uzeo neki prilog u svom životu. I tako, oni su postali... Ja primam platu od svoje crkve, to je sto dolara nedeljno.

25. A ovaj prilog ... Ali svaki, vidite, koji oni daju ... A sledećeg jutra, onaj koji je upravitelj finansija, on bi došao do mene i rekao: “Brate Branhame, moraš potpisati te čekove.” i naravno, ja ih samo potpišem. On ih jednostavno donese. Onda oni sve to isproveravaju, a niti jedan cent nikada nije bio potrošen za mene. Već kada ja potpišem taj ček, oni kažu da je to moje. Ljudi mi to daju, a ja onda to dajem crkvi. Moj Bože!

26. U početku sam se stvarno loše osećao, a onda sam otkrio da je svaki čovek u Bibliji, verujem da je tako, koji je ikada imao duhovnu službu za Boga, da je bio u vezi sa državnom upravom. Proverite samo to i vidite. Tako je. Mojsije, Daniel, Jovan Krstitelj. Isusa Hrista je ubila državna uprava pod najstrožom kaznom. Petar, Jakov, Jovan, Jovan iz Otkrivenja, svi, svaki... Svi su bili progonjeni.

27. Zašto? To je sotonin presto. Da li ste to znali? Da li ste znali da je sotona podigao Isusa i pokazao Mu sva kraljevstva ovog sveta, u trenutku vremena? I rekao je: “Ona su moja. I ja činim s njima ono što ja želim. Razumeš? I ja ću to dati Tebi ako padneš pred mene i pokloniš mi se.” Dakle, vidite li kome sve to pripada? Mi mrzimo da tako razmišljamo o svojoj zemlji ali ona to jeste.

28. Tako da je On rekao, Isus je rekao: “Odlazi sotonu!” On je znao da će ih naslediti u Milenijumu. On je znao da će ona biti Njegova. Kada – kada...Da su sve te zemlje pod Božijom upravom, Milenijum bi bio već u toku. Ali doći će i to vreme.

29. Imaju U.N., i Plave Šlemove, i sve ostalo, u pokušaju da dovedu mir. Ali dokle god je sotona na vrhu svega toga, i politika, šta će se desiti? Oni će sasvim sigurno ratovati.

30. Ali doći će vreme kada će se odložiti svo oružije. I trube će zatrubeti i prolomiće se večno blistavo čisto jutro. Naš Kralj će sesti na Svoj presto. Oh! Pevaće se; klicaće se tamo. I biće samo jedna zastava tamo, jedan narod, jedna nacija, govoriće se jedan

jezik, nebeski. Amen. Čeznem za tim vremenom. I ja trčim za tim pozivom, uzdajući se u Boga, da jednog dana kada se sve to okonča, da mogu reći...Da čujem kako mi On kaže: “Popni se gore!”

31. Večeras sam ovde u Feniksu u Ime Gospodnje. Neću – neću pokušati objasniti šta se desilo. Mnogi od vas koji uzimate kasete, potrudite se da nabavite onu po imenu: Gospodo, *Koje Je To Vreme?* Bilo je to upravo pre nego sam otišao od kuće. Da, vizija me je poslala ovamo. Ne znam šta...Ja ne...Nisam prodavac kasete, ja ne naglašavam te stvari. Mi ih pravimo i šaljemo te kasete po celom svetu. Skroz po džunglama i svuda, oni imaju neke male spravice i onda stave slušalice u uši, i mogu to presnimiti sa kasete na kasetu, biti tamo i prevesti to na njihov jezik. I to onda ide po celom svetu.

32. Ali onu koju sam ja imao, *Gospodo, Koje Je To Vreme?* Ili *Da li Je Ovo To Vreme, Gospodo?* Neko...Ja...Subotom uveče pre tri nedelje, u crkvi. Nakon što sam celog svog života imao vizije, nikada do sada još nisam imao ovako nešto u svome životu. I ne znam šta je to. Ja sam jednostavno ovde, no On me je ovamo poslao. Ne znam šta to znači. Upravo...Jednostavno sam ovde.

33. A moram biti iskren i ozbiljan, a to je jedini način kako ćemo ikada stići negde s Bogom, ako smo ozbiljni. Jer ljudi će znati. Bog zna, da u početku niste, bez obzira da li ste ili niste. A ljudi će znati. Zato što je jednom jedan čovek pokušao prorokovati. A Bog je rekao...U stvari, pravi prorok mu je rekao, rekao je: “Hajde da zapamtimo. Bilo je proroka i pre nas. A prorok se jedino prepoznaje po tome što mu se proroštva ispunjavaju.” Tako da je bolje da budemo sigurni i da znamo da li je Bog to rekao, pre nego što kažemo bilo šta o tome. Budimo iskreni i ozbiljni.

34. Dakle, pognimo svoje glave samo za trenutak radi molitve. Odložimo sada svaku brigu za narednih nekoliko minuta. Pitam se...U ovoj maloj divnoj grupi ljudi večeras, znam da ima onih dragulja koji ovde sede po koje će Isus jednom doći, koji će se probuditi iz prašine.

35. A ima ovde nekih ovde koji nisu baš sigurni hoće li biti tamo ili ne. Možda imate neku potrebu i za drugim stvarima. Ako imate

večeras neku potrebu za svoj život, neka bude obznanjena Bogu, dok jednostavno podižete ruke govoreći: “Bože, ti znaš na šta ja sada mislim. I blagoslovi me. Ja sam bolestan. Trebam isceljenje. Ja se lelujam. Trebam se vratiti u zajedništvo. Ja se želim vratiti. Grešio sam. Vraćam se nazad. Želim da mi Ti večeras pomogneš, da se vratim nazad.” Bog vas blagoslovio.

36. Nebeski Oče, pošto mi sada pristupamo Tvome prestolu, putem Krvi. Jer...I Aron je ušao unutra pred Presto Milosti, kao prvo, uzeo je u ruke krv i nastavio je napred. I mi večeras verom, primamo Krv Gospoda Isusa i hodamo prema Božijem Prestolu, hrabro, znajući da imamo pravo da dođemo, ne svojom pravednošću, već u Njegovoj. Krv predstavlja naše očišćenje. I ja se molim, Nebeski Oče, da Ti daruješ naše molbe.

37. Prvo bih tražili da Ti budeš nama milostiv, da nam oprostiš sve naše prestupe, dok ispovedamo svoje greške, i naše male greške, i naše tajne grehe i svoje grehe kojih nismo svesni. I mi ispovedamo kao propovednici, budući smo sveštenici, grehe naših ljudi. Gospode, mi stojimo zajedno. Mi volimo te ljude. Osećamo se kao Mojsije koji je stajao u tom ponoru, čuvao ljude i zadržavao Božiji gnev. Kakav primer Hristove pravde je to bio, kada je Hrist Sebe stavio u taj ponor da bi spasao ljude.

38. I Oče, mi kao Njegove sluge, sa Njegovim Duhom u nama, svaki hrišćanin koji je ovde večeras, zauzima se za grešnike. “Bože, budi im milostiv.” Mi podižemo glas za bolesne i ljude u potrebi, za predrage podignute ruke, neki od njih su stari, a neki mladi, a neki srednje dobi, podigli su ruke. Ti znaš sve o tome, Gospode. Molimo se da Ti odgovoriš prema bogatstvu Svoje slave.

39. Neka bi mnogi večeras, Gospode, otišli odavde, koji su došli, ti bolesni, mogu li oni otići zdravi i isceljeni. Upravo se nešto desi, oni to čak ne mogu ni objasniti, ali oni znaju da su dobro.

40. Neka oni koji su kolebljivi odu opravdani, Gospode, znajući da se oni moraju vratiti nazad i uzeti Hrista tamo gde su ga napustili. Neka idu, neka obnove stvari. Daruj Gospode, da oni koji nikada nisu došli mogu naći tu dragocenu slobodu svoga oslobođenja, da izađu iz kaveza, da više ne bude svezani stvarima ovog sveta i brigama života, već da budu oslobođeni u Hristu.

Daruj to Oče.

41. Blagoslovi sve za čime mi sada imamo potrebu, i blagoslovi Tvoju Reč i slugu, i mi ćemo Tebi dati slavu. Molimo u Isusovo Ime. Amen.

42. Dakle, ako bi trebali čitati deo Pisma, ili deo Pisma za temu, Prva Korinćanima 14.-ta glava, 8.-mi stih, ide ovako, u Prvoj Korinćanima 14:8.

Ako truba daje nejasan zvuk, ko će se spremiti za borbu?

43. Ovo je dovoljno teksta da bismo mogli propovedati dve nedelje od sada pa nadalje, a da nikada ne stignemo do kraja o tome. Postoji nešto u vezi Reči da je ona inspirisana. I nalazite se neprestano na tom jednom tekstu. Možete s njim povezati celu Bibliju. Tako je.

44. Jednog dana jedan prijatelj me je pitao, rekavši: “Kako možeš uzeti taj isti tekst?”

Rekao sam: “Moj Bože! Pa može se izvući ma koja tema iz toga.”

45. Podigao sam jedan trokraki list sa zemlje i prineo ga. Taj čovek sedi ovde večeras, iz Tusona je. A mi smo bili preko u Pasadeni u Kaliforniji. I rekao sam: “Mogao bih uzeti ovaj trokraki list i propovedati dvadeset pet godina o tome: kako je to život koji je u njemu; kako su te trokrake travke trojstvo u jednome. I Ooo, ima toliko stvari koje bi se mogle reći o tome.”

46. A šta je tek sa Pismom? To je Božija Reč. Ona je večna. Ona je bila...Ona nema kraja. Ona samo nastavlja dalje, dalje i dalje. To je za nas jedno utočište.

47. I znam da večeras želim govoriti na temu: *Truba Koja Daje Nejasan Zvuk*.

48. I dok sam razmišljao o tome, pre par trenutaka, dok sam ramišljao o... aferi oko plaćanja poreza na prihode, pomislio sam: “Jedva da danas ima ičega što je sigurno. Sve u sebi nosi jednu takvu nesigurnost.” A sve što je nesigurno tome se ne može verovati. Ma šta što je nesigurno tome se ne može verovati. Samo se klonite toga ako to nije sigurno.

49. Ako imate neki biznis, a mi imamo ovde prisutne poslovne

ljude, možda mnogi od njih. I ako vodite neki biznis koji nije siguran, onda nećete baš uložiti puno u to, zato što je dividenda nesigurna, i vi onda ne bi baš puno uložili u to. Ili ako ste dobar i prekaljeni poslovni čovek, vi ćete čekati i dobro ispitati, ako imate nešto novca koji bi investirali, dok ne bi našli nešto što je sigurno, nešto što je pouzdano, nešto na šta se možete osloniti. Zato što ne želite izgubiti to malo novaca što ste uštedeli, zato što od toga morate zaraditi za život, od te zarade, od te dividende koju dobijate iz te investicije. Zašto, morate zaraditi nešto od čega ćete živeti.

50. I to malo novca što ste uštedeli, nemojte to čuvati u džepu, zato što će lopovi to ukrasti. Vidite? Nemojte to činiti. Ako ga imate, uložite to u nešto. A onda morate biti sigurni u sigurnost te investicije. Ako niste, pa nemojte ga onda uopšte investirati.

51. Dakle, posao-biznis je na toj nesigurnoj strani večeras. Praktično svaki biznis, na svetu je neizvestan, zato što je i svet u jednom neizvesnom stanju. Vi jednostavno ne možete sebi dopustiti...

52. “Dakle, uštedeću toliko novca, da sagradim negde sebi lepu malu kuću.” To je, prilično je to nesigurno. Kažem vam da jeste, zato što bi država to mogla da vam preko noći oduzme.

53. Ooo, stvari zbog kojih je naša demokratija postala toliko trula, tako da je postala stvarno nesigurna! Mi smo navikli da se dosta pouzdajemo u našu demokratiju. Za koju smatram, da je najbolji oblik vladavine. No i dalje, naša demokratija je klimava. Zato što, mi, ova nacija, naši ljudi, imaju ustav, i taj ustav je naš najviši akt. No, ipak, u svemu tome, naš ustav je klimav, zato što je već bio prekršen mnogo puta. Pokojni gospodin Ruzvelt je to razorio. Tako, vidite, on može da se prekrši. Ne možete se baš puno pouzdati u njega.

54. Politika, moj Bože, koliko je to tek klimavo! Ljudi se samo prepiru, i prepiru, i prepiru, oko politike. I ruše se dobro susedski odnosi među ljudima koji su nekada bili dobri prijatelji. Podigao bi se neki predsednik, ili neko ko želi biti šerif, ili nešto slično, a drugi momak sa druge strane političke ograde, i oni bi se svađali oko toga dok se skroz ne bi povelili za time, politika. I ja ne...Nadam se da nikoga nisam uvredio, ali mislim da je ta cela

stvar trula. Vidite? Da, gospodine. Dakle, zašto da se svađate i da se zanosite stvarima koje ionako nisu dobre? Tako je. To je upravo strašno loše.

55. Neko mi je nedavno rekao, rekao je: “Hoćeš li glasati na ovim izborima?”

Rekao sam: “Završio sam sa glasanjem.”

Rekao je: “Ooo, na ovim izborima?”

56. Rekao sam: “Glasao sam za Isusa.” Rekao sam: “Rećiću ti. Dva su čoveka glasala za mene.” Rekao sam: “Bog je glasao za mene, a đavo protiv mene. A ja sam glasao za Boga, tako da sam obavio svoje glasanje.” Zavisi za čega dajete svoj glas, i kako ćete s time proći.

57. Dakle, zapazite, upravo ne tako davno, da vam samo nešto pokažem, a onda ćemo se toga manuti. Na ovim poslednjim predsedničkim izborima, kada je to bilo apsolutno dokazano u Čikagu i drugim mestima, da glasačka mašinerija preko koje su glasali, da su to postavile Demokrate, da svaki put kada bi glasali za gospodina Niksona, da ste u isto vreme morali glasati i za gospodina Kenedija. Tako da uopšte nemate šanse. A bilo je i dokazano.

58. I čuli ste kontrolora pre neko veče, kada su postavili nadgledanje kroz celu zemlju, od istočnog Misisipija, gospodin Nikson je imao taj glasački slogan, četiri prema jedan. Kako tako može čovek uopšte da pobedi? Da je to bio gospodin Kenedi, bilo bi to isto tako. Ja ne pripadam niti jednoj partiji.

59. Moja partija je na Nebu, i ja sam sa njima ovde večeras. Mi sedimo u Nebeskim mestima i govorimo o našem kralju.

60. Ali da li vidite, pokušavam vam reći da su ove zemaljske stvari klimave. Tako da se ne možete uzdati u njih. One su nesigurne. A sve što je nesigurno, ja bih se toga manuo. Meni se ne sviđa ta negativna stvar. Ne želim biti upetljan u tu negativnu stranu. Ja volim to pozitivno, volim pozitivnu stranu toga.

61. Dakle, i porodični život je postao nesiguran. Znate, video sam pre neki dan isečak iz jednog časopisa, da je procenat razvoda u Americi veći nego u ma kojoj drugoj naciji na svetu. A mi bi trebali biti religiozna nacija. Da, mogla bi ta religija biti u redu, ali

to nije ona prava. Vidite? Religija je samo pokrivalo. I težak bi to bio rečnik kada bi rekli od čega svega se sastoji naše pokrivalo. Adam je pokušao napraviti to od smokvinog lišća, i nije delovalo. To je postalo strašno klimavo kada je trebao stati pred Boga. Tako da religija nije u stanju to učiniti. Ali možete li malo razmisliti o tome da je procenat naših razvoda veći nego u svim ostalim zemljama, stepen naših razvoda? Vidimo da je nemoralnost u porastu u našim porodicama.

62. Bilo je zapanjujuće to otkriti, veliki procenat prilikom istraživanja u naciji. I u... Verujem da je to bilo u Ohaju, da su vršili istraživanje unutar hrišćanstva, i bio je alarmantan broj onih koji čak nisu išli ni u crkvu. A onda oko osamdeset procenata onih koji su išli u crkvu, nisu znali ni zašto idu. Oni ne znaju zašto idu. Oni jednostavno idu u crkvu.

“Pa zašto ideš?”

63. Pa mama nas je vodila dok smo bili deca i mi smo jednostavno nastavili odlaziti. A jedan drugi procenat onih koji idu u crkvu kažu da oni idu samo zbog, moj Bože, da bi se sreli sa komšilukom i malo popričali. Vidite?

64. Pa to je alarmatno! Nije ni čudo da je porodični život propao, vidite, svaka porodica koja nije stabilna.

65. Svaka žena koja će se udati za nekog čoveka, a nije sigurna u tog čoveka, bolje je da ga se mane. Bolje je da se dobro molite oko toga, dok vam Bog ne pošalje odgovor. A onda ono što Bog spoji neka niko ne rastavlja. Ali mi – mi, najpre, moramo se dobro moliti oko toga. Da.

66. Dakle videli smo da smo pokušali obratiti svet obrazovnim programima, i stvarno smo napravili zbrku od toga, sasvim sigurno. Ne možete obratiti svet Hristu obrazovanjem. Obrazovanje ga samo udaljava od Boga, više nego što ga približava Bogu, zato što čovek počinje da razmišlja da je on pametniji od onog drugog. Koliko god da je obrazovanje dobro, ali Hrist nikada nije zapovedio crkvi da obrazuje svet. On ih nikada nije obrazovao, da bi imali seminare. On nikada nije obra...Ooo, oni su dobri. On im nikada nije rekao da idu i grade bolnice. To je sve u redu.

67. No posao crkve je da propovedamo Evandjelje. “Idite, po celom svetu i propovedajte Evandjelje svakom stvorenju.” Vidite? Ali sve drugačije od toga, postaje klimavo, zato što je to izvan Božijeg programa.

68. Nacinalni život je nestabilan. Pa, svet je nesiguran. Mi upravo živimo u trenutku kada svet ima nervni slom, izgleda da se sve klima. Svaka nacija, svako, jedan se boji onog drugog. Oni pregovaraju o miru.

69. Imali su jednom, rekli su: “Ooo, kada budemo ušli u Prvi Svetski Rat, onda će svi naši momci morati ići tamo, i to će okončati ratove.” Pa nisu uspeli sačekati čak da se ni dim od artiljerije povuče iz vazduha a bio je već još jedan.

70. Onda su imali Društvo Naroda, i to je bila svetska policija, i to je zakazalo. A sada imaju UN i to je ista stvar. I to je zakazalo. Nema ništa od toga.

71. Sve je klimavo; životi nacija, politički život, glasačke mašine. Moj Bože! Oni su upravo...Cela stvar je rasklimana, sve.

72. A sada želim to malo više približiti nama. Razumete? I crkveni život je nestabilan i nesiguran. Dakle, to je ono o čemu je Pavle govorio. Vidite? To je ono na šta je on mislio kada je rekao: “Ako truba da nejasan zvuk.” Crkveni život je nestabilan. Ljudi skoro da ne znaju šta da rade. Oni idu i lutaju od crkve do crkve, pokušavajući da otkriju koji imaju pravu stvar; od vrata do vrata, pokušavajući da nađu šta je ispravno, gde se nalazi pravo učenje. I jedni bi došli, i oni to mogu objasniti, upravo sve do poslednje tačke njihove veroispovesti, da je to tako. I onda, kao prvo znate, oni nalaze toliko pokvarenih stvari tamo, tako da probaju neku drugu crkvu, da vide koja je njihova veroispovest, doktrina. Ooo, sve to, mi vidimo da smo se skroz izlomili od tih stvari, na stotine različitih crkvenih pravila. Dakle, ništa protiv toga. To je samo da oni mogu činiti neke druge stvari, i onda to oni čine, ali mora iz svega toga da izađe i nešto dobro.

73. Ali, vidite, ne možete se uzdati govoreći: “Ja pripadam Metodističkom udruženju crkava, i ja sam sasvim u redu zato što pripadam tome. Pripadam Baptističkom uduženju u redu sam.” Ne možete to učiniti.

74. Ne možete to učiniti čak ako kažete da pripadate i Pentakostalnom udruženju crkava. Ne možete to učiniti. Vi ne smete to činiti, zato što nije u redu. Videli smo da kada je naše prvo Pentakostalno udruženje, Generalna Skupština, bila postavljena, nije prošlo puno vremena da se oni nisu počeli deliti i deliti zbog toga, i zbog one stvari i dokrina. I sada, pogledajte to samo, svuda je tako. Vidite? To pokazuje da je ta stvar nesigurna. Oni koji samo veruju samo u organizaciju, to je nesigurno.

75. Dakle, rekli biste: “Brate Branhame, ti nas sada mešaš sa mnogima. Ti sada odslikavaš jednu užasno mračnu sliku.” Ja sam i nameravao to učiniti. Želeo sam to učiniti.

76. Učinio sam to sa svrhom, da bih mogao reći ovo. Postoji li tamo bilo šta što je sigurno? Da. Postoji jedna sigurna stvar. Ooo, toliko mi je drago radi toga, da postoji jedna stvar u koju možete da se uzdate, i biti sigurni da je to ispravno. Ooo, kada sve ostalo propalo, Ovo će stajati. Ako ćete samo čitati Svetog Mateja 24:35, On je rekao: “Nebo i zemlja će proći, ali Moje Reči neće izneveriti.” Bog ima siguran temelj.

77. Jedan stari prijatelj je jednom rekao, jedan stari crnac dole na Jugu. Nosio je Bibliju a nije znao čitati. I ljudi su govorili: “Kuda je nosiš, Sem?”

78. On je rekao: “To – to je Sveta Biblija.” Rekao je: “Piše na njoj.” I rekao je: “Verujem to od korice do korice, i verujem i u same korice,” rekao je: “zato što piše Sveta Biblija na njoj.”

79. A jedan čovek je razgovarao s njim i rekao: “Nije valjda da veruješ u sve što je tamo.”

Rekao je: “Da, gospodine, sigurno da verujem.”

80. A čovek je rekao: “Dakle, hoćeš da kažeš da ćeš učiniti sve što ti Biblija kaže da učiniš?”

Rekao je: “Da, sigurno.”

81. Rekao je: “Šta ako Biblija kaže Semu skoči kroz taj kameni zid ovde? Šta bi ti učinio?”

Rekao je: “Skočio bi!”

82. A ovaj je rekao: “Dobro, dakle. Kako ćeš proći kroz kameni zid ako tamo nema rupe?”

83. A on je rekao: “Ako Biblija kaže Semu da skoči, biće tamo

rupa kada Sem dospe tamo.” Dakle, to – to je upravo tako. Biće tamo jedna rupa.

84. Jedino što trebate učiniti je da stanete na Božiju Reč, a Bog će načiniti put za sve ostalo. Ooo, taj veliki temelj.

85. Verujem da je On rekao tamo u Luki, mislim da je to bilo tamo, kada su silazili s planine, On je rekao Svojim učenicima: “Šta kažu ljudi ko sam ja Sin čovečiji?”

Jedni su rekli: “Jeremija, i neki od proroka, i tako dalje.”

A On je rekao: “Ali šta vi kažete ko sam ja?”

86. To je trenutak kada je Petar dao tu veliku izjavu: “Ti si Hrist, Sin Živoga Boga.”

87. On je rekao: “Blagoslovljen si, Šimune, sine Jonin, jer ti to nisu otkrili telo i krv. Već Otac moj nebeski ti je ovo otkrio. I na tom kamenu Ja ću sagraditi Svoju Crkvu, i vrata pakla neće je nadvladati.”

88. Šta je to onda? Na otkrivenoj istini Božije Reči. Jer: “U početku beše Reč, i Reč beše s Bogom i Reč beše Bog. I Reč postade telo i nastani se među nama.” I Petru je bilo otkriveno da je to bila potvrđena Božija Reč. Amen.

89. Zbog toga je On mogao reći: “Ko me od vas može osuditi za greh? Ko me može optužiti? Sve što je Reč pisala o meni, učinio sam.” Bog je to potvrdio, da je On bio Reč. Ooo, to je to. Objavljeni Bog. Reč je tako rekla, i onda Bog to čini stvarnim, ispunjava to, pokazuje to.

90. Godinama ranije, kada su rekli crkvi: “Ne postoji krštenje Svetim Duhom. To su samo neke emocije u koje su ljudi sebe uneli.” Ali oni koji su To primili, znaju da je to istina. Oni su znali da je Bog stvaran. I bilo je to dokazano čak do danas, taj Pentakostalni pokret širom nacija, doveli su više ljudi Hristu nego svi ostali zajedno.

91. *Naš Nedeljni Posetilac*, ne tako davno, katoličke novine, pisalo je; verujem da je to bilo pretprošle godine, ili čak prošle godine, da: “Katolička Crkva je registrovala samo pola miliona obraćenika. A Pentakostalci su imali milion i pet stotina hiljada.” Amen.

92. Šta je to? To je stvar koja raste, Božija Reč, koja se širi.

Koliko bi mi trebali biti zahvalni! To je tako mnogo, toliko, da sada čak i Episkopianci, Prezbetarijani, Luterani i svi, dolaze da nešto uzmu od toga. Primetili ste na skupu Poslovnih Ljudi, čuli ste ih kako pričaju o raznima: Episkopalci, Luterani, Prezbetarijani. Zašto, sada već jedva da se čuje da Pentakostalci rade nešto. Tako je. To su svi ostali. Zašto? Videli su njihove slabosti kroz njihove veroispovesti, a oni su se vratili nazad na Reč. Tamo možete naći temelj, nešto što ne može da se pomeri.

93. Videli su ovde, kako Sveti Duh živi Svoj Život u ljudskim bićima, kako objavljuje Sebe svetu. I to čini da ljudi postanu žedni Njega: neizrecivo, neporecivo, Reč Božija objavljuje i pokazuje sebe, sama Reč je životom obznanjena kroz ljudsko biće. Kako predivna stvar! U tome nema ničega nesigurno. Možete videti gde je Bog dao obećanje, a ovde se to objavljuje. Stotinama godina ranije proroci su govorili o tome, a ovde vidimo kako se to ispunjava.

94. Sve kroz kriticizam, sve kroz razlike, sve kroz veroispovesti, kako su oni samo pokušali pogaziti Božiju Reč. Kako su oni samo pokušali da zamene to obrazovanjem. Pokušali su to zameniti denominacijom. Oni su skroz bili zbunjeni. I iz svega toga, Božija Reč i dalje stoji kao sjajna i svetla kao što je uvek i bila. Zašto je to tako? To je stvar koja je sigurna. Bog je rekao: "I nebo i zemlja će proći, ali moja Reč neće nikada izneveriti." Onda, to je nešto što je sigurno. Vi želite da se usidrite. Usidrite tu Reč u svoje srce.

95. David je rekao da ju je sakrio u svoje srce, da ne bi grešio. On je ispisao Njegove Zakone iznad kreveta, i privezao ih je za ruke i svuda, uvek je Njegova Reč bila pred njime. To je put. Nprestano usmerite svoj um...

96. Bog je rekao Jošui: "Nemoj skrenuti ni levo ni desno od Toga. Time ćeš učiniti da tvoj put prosperira. Onda ćeš imati pravi uspeh."

97. I kada se crkva u svim njenim delovima udalji od veroispovesti i stane na Reč Božiju, onda će crkva imati pravi uspeh. To će biti stvar koja će pogaziti komunizam.

98. Šta je proizvelo komunizam, tu stvar? Kada razmišljate o komunizmu, kada su širili svoju propagandu i rastao velikim

koracima, milionima, a ljudi se toga boje. Taj komunizam će isčeznuti i umreti. Mora tako biti. Komunisti, oni možda mogu činiti nešto. Možda još nešto drugo. Ja verujem da će ga Bog koristiti, tako je, baš kao što je koristio i Navuhodonosora. On će oduvati olujom, taj – taj sav kukolj, sa komunizmom. A sada toliko o tome. No, gledajte. Ali ta stvar, komunizam, imaće svoj kraj. Komunizam će doći do svog kraja.

99. Ali Reč Božija nema kraja, zato što nema ni početka. Amen. Ona je večna s Bogom. I ako ste usidreni, i Reč je usidrena u vama, vi ste Večni sa Reči. Amen.

100. To mora doći do kraja. Sve te stvari su klimave. Nije bitno koliko visoko oni podižu stub, to mora da se sruši. Sve stvari koje nisu od – koje su protiv Reči, ili su joj suprotne, more će se pokrenuti. One će se morati ukloniti, jer se Reč trijumfalno vraća. Ništa je ne može sprečiti. Bog je to tako rekao.

101. Kada On to kaže, i nebo i zemlja će proći, ali ona neće nikada izneveriti. Sakrijte tu Reč u svoje srce, i da uzmete tu Reč i da ona raste. Držite je uvek u svom umu, jer ona nikada neće izneveriti. Božija Reč nikada neće izneveriti, zato što je On rekao da neće. Tako da je mi tako želimo držati.

102. Dakle, Pavle je rekao u Pismu, kao kod obuke vojnika, da se vojnik nauči da prepozna zvuk. Dakle, vojnik treba da nauči prepoznavati zvuke svojih truba. On ne zna kada se truba oglasi, da li da napada ili da se povlači. Ako on ne bi znao raspoznavati te stvari, kakvu zbrkanu armiju bi mi imali? Neprijatelj bi sigurno odneo pobjedu nad takvom gomilom vojnika koji ne bi bili bolje obučeni. Amen.

103. To je danas problem kod naših crkava. Mi smo ih obučili veroispovestima, koje se razlikuju jedne od drugih.

104. Mi treba da se ujediniamo. Mi moramo poznavati zvuk trube. “Pa onda, koja je to truba?” oni kažu. To je Evanđeoska truba. Reč živog Boga je ta Truba. Nemojte ništa mešati s Njom.

105. Nemojte da neko svira francusku harfu a da onaj drugi duva u rog. Onda niko ne zna šta da čini. To onda donosi zbrku.

106. Pavle je govorio o obuci čoveka da prepozna zvuk. I baš

kada se oglasi taj zvuk, onda on zna tačno šta da čini, zato što je trubač dobio naređenja od glavnog kapetana. I kada on oglasi tu trubu, armija onda tačno zna svoje mesto, kada da krenu napred i kada da se povlače, ili da li da se okrenu levo ili desno, ili šta da rade, sve to pomoću zvuka trube.

107. Dakle, armija, rat, uvek je to bio jedan rat. Mi se nikada nismo priključili crkvi, ili da dolazimo u crkvu, da bi imali neki piknik. Mi moramo shvatiti da smo došli na bojno polje.

108. Nikada nisam došao da bi me ljudi tapšali po leđima i da kažu: “Brate Branhame, ti si divna osoba.” Ne, gospodine. Ja sam došao sa štitom na sebi. Za to mi nije potreban štit. Ja sam došao sa šlemom i naoružanjem. Došao sam da se borim, da se borim za svaki pedalj zemlje.

109. Bog je rekao Jošui: “Svaki komad zemlje na koji staneš nogom, ja ti ga dajem.” Dakle, stati nogom znači posedovati.

110. I kada crkva dođe do mesta da pravi kompromise sa veroispovestima, i pravi kompromise sa Reči, i kompromise sa svetom, hteo sam reći, to je onda gubljenje zemlje. To je povlačenje nazad.

111. Ono što je nama potrebno večeras je vojnik koji će zauzeti svako Božije obećanje ove Biblije, što je Bog obećao Svojoj Crkvi, svo Božije oružje i da stoji s time. To je ono što nam je potrebno, vojnici; ne da obučemo uniformu za paradu, to je uvek drugačije. Kada čovek...

112. U svakoj naciji imamo špijune. Mi imamo ovde špijune iz Nemačke. Imamo ovde i špijune iz Engleske. Šta oni pokušavaju učiniti? Pokušavaju otkriti, od kakvog materijala, kakva je to bomba, koju ima ona druga strana. F.B.I., se nalazi skoro u svakoj naciji. Oni prate stvari da bi ih videli. To je način kako oni preživljavaju. Oni posmatraju da bi videli, kakvu to bombu ima druga strana. A onda se oni vrata i naprave malo bolju, ili da učine nešto da to osujete. Oni ne veruju jedni drugima, što se nacija tiče, i to pokazuje da se nacije tresu. Pa, Engleska bi nas raznela za jedan čas ako bi im mi stali na put, ili bi mi njih razneli. Samo treba tamo da bude neko ko je glavni da popije dve tri čašice, malo više, ili da se ponese za nečim, i sve to onda puca.

113. Ovde ne tako davno, rekli su da je na malim prodajnim stvarčicama gde je pisalo: “Made in Japan,” tokom rata. Oni bi to bacili na pod i patriotski otišli dalje. A sada te stvari plaćate skuplje nego bilo šta drugo što bi kupili u ovoj naciji. Šta se desilo? Da li time vraćamo momcima koji su tamo položili živote? Sigurno ne.

114. Šta je to? Ne marim koliko se borite za materijalne stvari, neće vam to ništa značiti. To će biti uzdrmano. Ali postoji jedna borba kojom možete dobiti stvari koje vam nikada neće moći oduzeti. To je Evandeoski zvuk trube Božije Reči, s kojim se zauzimaju darovi i obećanja koje je On dao crkvi. Sigurno je tako. Dakle, nalazimo – nalazimo, oglašavamo taj trubni zvuk.

115. Sada svaka nacija pokušava naoružati svoje momke sa najboljim odbrambenim oružjem što im mogu dati. Dakle, znam da ponekad to oružje nije baš lako nositi.

116. Imao sam brata “Rokija”, tako su ga zvali, otišao je u vojsku i ona mu je natovarila 40 kila težak ruksak na leđa. A to je skoro jednako njegovoj težini. Dali su mu i lopatu kojom će iskopati rupu; pušku, i celu gomilu ručnih granata. Ooo, ja nikada nisam video takav prtljag! Jadan mali prijatelj jedva se mogao pomeriti. A onda su ga odveli na marš od osam kilometara. To ga je skoro ubilo. Tako da je rekao: “Zbog čega su sve ove gluposti? Šta će mi uopšte ovaj veliki stari šlem?” Gledajte. Vojska zna da će mu jednom to trebati. “Šta će mi ašov, a hodam ovde s time po autoputu?” Bolje da se navikne na njega. Možda će mu to trebati.

117. Vlada ne bi propisala niti jednu od tih stvari a da ne znaju da ćete to koristiti. Vi se morate obučavati za to. Oni su smislili najbolje stvari kojima će vas zaštititi, zato što se oni brinu za naciju. Oni su zainteresovani da vas zaštite na najbolji način što to može od metaka. Uvek je bilo tako.

118. To je počelo u Edenskom Vrtu. I Bog obučava Svoju crkvu. I to...

119. Znae, mi se stalno moramo usavršavati. Dakle, stari avioni koje smo koristili u Prvom Svetskom ratu; i u Drugom Svetskom ratu, pa, te male zverke u vazduhu bile su skroz u autu kada su podigli gore te lepe super avione što su imali. Pa, ti stari su bili

ništa. A sada, te koje su koristili u poslednjem ratu, oni su sada nenadmašivi. One stare više ne trebaju. Oni imaju mlaznjake. I vidite, vi uvek nastojite da poboljšate stvari, da se usavršite u odbrani.

120. Ali znate šta? Bog ne mora usavršavati stvari. Bog je dao Svojoj deci, Svojim vojnicima, najbolju stvar koja im se može dati. Kada im je On to dao, šta im je On dao? On im je dao Svoju Reč u Edenskom vrtu, a čovek je trebao da se utvrdi iza Reči Božije, i nijedan ga đavo ne bi mogao dobiti. Ostanite u Reči.

121. Dakle, neprijateljski špijun, sotona, je istraživao šta se može učiniti da bi se ušlo u to. I tako, on je znao da on ne može doći tamo pred nju sa nekim blefom, tako da jedina stvar koju je on mogao učiniti je da je navede na umovanje. I to je ono što Bog koristi i danas da bi zaklonio Svoju crkvu, Njegovu Reč. A sotona nastupa sa silom umovanja. A sotona je znao da je to bio otvor za prolaz. To je bilo mesto u koje su ljudi mogli najlakše da upadnu, u umovanje.

122. Kažete: “Dakle, da to malo samo raspravim s tobom. Da li je to neophodno?”

123. Ako je Bog rekao da je to neophodno, onda je neophodno, bez obzira da li ćemo mi plakati i kukati, i činiti sve te stvari. Ako je Bog rekao da je krštenje Svetim Duhom neophodno, ne marim koliko je to teško i od koliko sveta vi treba da odustanete. Vi ćete morati To koristiti u jednom od ovih dana, da biste ostali živi. To je jedini način za preživljavanje.

124. “Dakle, da li treba da koristimo Božansko isceljenje, kada imamo najbolje lekare na svetu?”

125. Bog vam je dao Božansko isceljenje, jer je On znao da ćete ga morati koristiti. On vam je dao darove Duha.

126. I čim je sotona došao do Eve, počeo je umovati s njom. Dakle: “Sigurno Bog to neće učiniti.”

127. Ljudi danas kažu: “Ne postoji pakao.” Mnogi vam to kažu. Vidite? “Ooo, Bog sigurno neće spaliti Svoju decu.”

128. Sigurno da Bog neće spaliti Svoju decu, ali đavo svoju hoće. Čije ste vi dete? To je nešto drugo. Pakao je bio stvoren za đavola i njegovu decu, a ne za Božiju decu. Ni jedno od njih neće ići tamo.

Tako je. To zavisi čije ste vi dete.

129. Dakle, Bog je dao Evi i Adamu Svoju Reč, i On to nikada nije promenio. On je uvek imao...Za hrišćanina ili vernika, njegova odbrana je Reč.

130. I nebo i zemlja će proći. Svaka veroispovest će proći. Svaka denominacija će izneveriti. Svaka nacija će potonuti. Ali Božija Reč će večno stajati. Doći će vreme kada jutarnja zvezda više neće sijati. Doći će vreme kada ni sunce više neće sijati, i kada mesec neće sijati i kada će se zemlja vrteti po svojoj orbiti.

131. Ali Božija Reč će zauvek ostati ista. Da. To je nešto što ne može biti pomereno, nešto na čega možete da se oslonite. Ona je sigurna. Ako Bog nešto kaže, to će se sigurno desiti.

132. Ako je On rekao u Edenskom vrtu, o Otkupitelju, da će On poslati Mesiju, to će sigurno doći. Iako su čekali četiri hiljade godina, ali On je tamo stigao. On je morao doći jer je On bio obećana Božija Reč.

133. Bog je obećao da će Ga poslati ponovo. I On će biti ovde. Ne marim koliko je nevernika i skeptika bilo, i šta će sve oni činiti, i koliko će se širiti komunizam. Isus Hrist će doći, i dobiće Crkvu koja je Krvlju oprana, i odvešće je na vožnju u Nebo. Zašto? To će sigurno tako biti. Božija Reč tako kaže.

134. “Ako možete verovati, sve je moguće.” To je sigurno. Bog je tako rekao, i to se ne može pomeriti, to se ne može otresti odande. Bog je tako rekao, ako ćete samo ostati s time. I da imate vere u to, da verujete.

135. To nije nejasan zvuk. Bog ne može dati nejasan zvuk. Veroispovesti mogu dati nejasan zvuk. Denominacije mogu propovedati nejasan zvuk. Ali Bog ne može izreći nejasan zvuk. A ova Reč je Bog. I u Njoj nema nikakve nejasnoće-nesigurnosti. Svaki njen deo je izvestan.

136. Dakle, velika crkva je bila naoružana Rečju. Dakle, kada je došao Isus, da li je On koristio isto oružje? Sigurno jeste.

137. Kada Mu je prišao sotona, u svoj njegovoj snazi, i on je rekao: “Ako si Ti Sin Božiji, učini *ovo* i *ono*.”

138. On je rekao: “Pisano je...” Odmah nazad na Reč. Sotona ga je još malo više iskušao. Ali, Isus se vratio pravo nazad na Reč:

“Pisano je...”

139. Tamo je On ostao, na toj Reči, pokazivajući nama primer. Kao što je On rekao u I Korinćanima, prva...Sveti Jovan 14:13, “Dao sam vam za primer.” I to je primer, da mi trebamo isključivo, mi treba potpuno da se uzdamo u Reč Božiju. Neka sve ostalo bude laž. [Prazno mesto na kaseti – Urednik.]

140. To je sigurna stvar. Bog je dao obećanje. Bog će i održati obećanje. Ljudi kažu: “Kako će se to desiti? Kako će On skupiti jednu grupu ljudi zajedno za milost Uznesenja, da bi išli gore?” Ja ne znam kako će se to dogoditi. Nije moj posao da pitam kako će On to učiniti. Moj posao je samo da se priprelim za to. On je to obećao. I to će se desiti. Utvrdio je Crkvu Svojom Rečju.

141. A prva stvar je bio razum. Sada oni kažu: “Nije li to sada razumno, ako pripadam ovoj crkvi, nije li to isto tako dobro kao i onoj crkvi”

142. Postoji samo jedna Crkva kojoj možete pripadati. Vi joj se nikada ne možete pridružiti. Vi se možete pridružiti nekoj loži, Metodističkoj loži, i Prezbetarijanskoj loži, i Baptističkoj loži, i Pentakostalnoj loži. Ali vi ste rođeni u Crkvu Isusa Hrista, tako tamo je Crkva.

143. One su lože, gde se ljudi sastaju, kao što vrane sede na *toj* grani, a golubovi na *ovoj*, i tako dalje. To je vaše zajedništvo koje imate međusobom, kada se skupljate oko iste ishrane.

144. Ali kada to dođe do Crkve Isusa Hrista, onda postoji samo jedan put. To je rođenje. Rođenje!

145. To je poput neke osobe, kao što sam to često pričao, kao neka crna ptica koja sedi na grani, pokušavajući da zabode paunovo perje u svoja krila, i kaže: “Vidite, ja sam lep paun.” Vidite? Vidite? On je samo zabo to perje u sebe. Da je on bio pravi paun, njegova priroda bi dala da izraste takvo perje.

146. Ako je crkva živoga Boga zaista Crkva živog Boga, ona će proizvesti Reč Živoga Boga. Ne morate zabadati nigde paunovo perje. A svako pero tamo će se pridružiti paunovom. To možete verovati. I svako pero koje će se pridodati Crkvi živog Boga će biti Reč Božija. On nikada neće ubaciti ništa drugo sem Božiju Reč. Amen. Jer priroda Duha ispušta samo Reč. Amen. Počinjem se

osećati religiozno. Tako je.

147. Ne nešto što vi pokušavate učiniti, ništa što vi proizvodite. Vi ne možete to proizvesti. Vi ne možete proizvesti spasenje. Vi ne možete proizvesti darove. Sigurno. Vidite? Ovca to ne čini, ovca ne proizvodi vunu. Ona ima vunu zato što je ovca. Ona jednostavno rađa vunu. Drvo višnje, ne proizvodi višnje. Ona samo rađa višnje, zato što ima takvu vrstu života u sebi.

148. A Crkva živoga Boga ne ubrizgava Ovo, da bi pokušali načiniti sebe da izgledaju kao nešto. Oni već jesu ono što jesu Božijom milošću. A Reč Božija je spojena s njima i oni su spojeni sa Rečju. A dela što su bila učinjena u savršenome, Isusu Hristu, Bogu objavljenome u telu, će sebe proizvesti u svakom nanovorodenom verniku. On je tako rekao. Amen. Ništa više. Dakle, to je ono što je sigurno.

149. Dakle, to će – to će biti ljudima malo zbunjujuće, ako nikad nije znao za pravi zvuk trube. Dakle, čovek koji nikad nije bio obučen da raspozna zvuk trube, i nikada je nije čuo, pa, mogao bi biti malo i zbunjen kada čuje da nešto zvuči drugačije od onoga što je on čuo. On je uvek čuo: “Prikluči se crkvi. Potpiši se *ovde* i *ovde*.” To bi moglo biti sve u redu. To je sve što on zna.

150. Ali kada se vraćate nazad sa krštenjem Svetim Duhom, i govorite o Božijoj sili i o stvarima koje On čini; i kako to čini da muškarci i žene budu očišćeni od života u grehu; kako to čine da oni žive pobožno i pošteno. I stvari koje sve to čini, i donosi krštenje, govor u jezicima, lečenje bolesnih, izbacivanje đavola, prorokovanje, darove, ooo, vizije i sve u Crkvu. Haleluja! Tako je. Kada se to čuje, to je onda zbunjujuće za one koji nikada nisu čuli takvu trubu.

151. “Pa,” kažete: “moja crkva to ne uči.” To nije duvanje u Evandeosku trubu. Slava! Tako je.

152. Ali za te obučene vojnike, haleluja, kada oni čuju za zvuk trube, oni znaju kako da se poređaju u red. Napred hrišćanski vojnici! Slava! Ooo, to je sigurna stvar.

“Pa kako znaš da je to sigurno?”

To je po Reči.

“Pa,” kažete: “naša crkva to ne uči.”

153. Ali truba to oglašava. Ja ne želim biti obučen u nekoj crkvenoj veroispovesti, jer će to da se rasklima i da padne. Ali ako ste obučeni u Reči, i nebo i zemlja će proći, a ova Reč nikada neće proći. Svaka veroispovest i sve ostalo će pasti. Ali ova Reč nikada neće izneveriti. Amen. To je zvuk. To je zvuk koji ja želim čuti. Da, sigurno.

“Ooo,” kažete, “pa kako da ja to znam?”

154. Isus je rekao: “Moje ovce čuju Moj zvuk. One poznaju Moju trubu.” On je rekao u Svetom Jovanu, u 14.-oj glavi i 12.-om stihu: “Onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim i on će takođe.” Dakle, On je to rekao.

Ako čovek kaže: “Pa?”

155. Jevrejima 13:8 kaže: “Isus Hrist je isti juče, danas i zauvek.”

“Ooo,” oni kažu, “na određeni način.”

156. Dakle, prava ovca će reći: “Ooo, nešto je pištalo u tome. To nije ispravno zvučalo. Ooo, to mora da je bio francuski rog. To nije bila truba, jer Biblija ne daje nejasan zvuk.”

157. Ona kaže: “Primićete Svetog Duha.” Ne: “Možda ćete.” “Primićete, svaki od vas.” Dokle će to trajati? “To je za vašu decu, i decu dece vaše, i one koji su daleko, sve one koje će pozvati Gospod naš Bog.” To će oglasiti trubu u svakoj rasi i svakoj generaciji i oni će čuti Njegov glas. Oni će u To verovati, oni što su određeni na Život. Amen. Oni će To verovati jer će znati da je to zvuk Evandeoske trube. To nije nejasno-nesigurno. Svaki vojnik zna kako će stajati.

158. Dakle, videli ste Petra, Jovana i Jakova, i tu ranu crkvu, kako su marširali napred u ovom pravcu, zato što je truba, Isus je rekao: “Idite po celom svetu i propovedajte Evanđelje.” Marko 16, vidite, “Ovi znaci će slediti one koji veruju.” Videli smo Petra, Jovana, Jakova, i ostale, kako su se uskladili i marširali u taktu toga.

159. A mi se okrećemo u nekom drugom pravcu od Toga? Jedan ide napred a drugi ide nazad? Jedan kaže: “Pa, to je bilo za neko drugo doba. Taj – taj zvuk je bio za nekog drugog.” Ooo, ne, to ne može biti tako.

160. Cela hrišćanska armija čuje tu Trubu. Bog je rekao da je to bila truba. On je ne može promeniti. To je zvuk trube po kojoj je On

rekao da će se oglasiti. “Po tome će znati svi ljudi,” i Crkva odlazi.
161. Neki od njih ne veruju u Njegov bukvalan dolazak. Biblija je rekla da će On doći, tako da mi očekujemo Njegov dolazak. Ako On ne bude ovde večeras, očekivaćemo dolazak ujutru. Ako On ne bude ovde ujutru, čekaćemo Ga onda sutra uveče. I nastavićemo sa očekivanjem. Ako budemo zaspali, ili ako ne budemo iznemogli uzalud: “Jer će zatrubeti Truba Božija, ta poslednja truba, i mrtvi u Hristu će ustati. I mi koji smo živi i preostali, bićemo podignuti gore zajedno s njima, da se sretne s Gospodom u vazduhu, i da zauvek budemo tamo.” To je zvuk trube. Živeo ili umro, to nema nikakve veze. Ja ću čuti zvuk. Ja ću ustati. Slava Bogu! Ustaću. O, da. Da.

162. Isus je rekao: “Moji sinovi čuju Moj glas.” On je bio objavljena Reč. Kada je...To je po čemu ga poznaju Njegove ovce.

163. A sada, pogledajte na fariseje i njih ostale u tom danu. “Ooo,” rekli su: “ovaj čovek je Velzevul.” Kada je On govorio ženi kraj studenca o njenim gresima, o njenim muževima. Kada je rekao Natanailu gde je bio, pod drvetom kada ga je Filip pozvao, tamo pod smokvom u molitvi. A ti učitelji tog vremena su rekli: “Ovaj čovek je Velzevul. On je đavo. On je pogađač sreće.”

164. Ali to nije bilo tako sa Petrom, Jovanom, Jakovom i ostalima. Oni su to znali. Kako? Oni su znali da je Bog rekao da kada dođe Mesija, pod inspirisanim Mojsijevim glasom, da će On biti prorok. I kada su videli te stvari koje je On govorio kako se manifestuju i da su savršeno ispunjene, oni su znali da je to bila ovčija hrana. Oni su znali da je to bila truba. I oni su počeli to pratiti. “Moje ovce to znaju,” zato što su oni videli Božiju Reč manifestovanu.

165. Dakle, ljudi danas, oni ne veruju da postoji tako nešto kao krštenje Svetim Duhom. Da samo pokažem ovde ili negde drugde gde su oni imali Svetog Duha, i oni su videli Božije obećanje ispunjeno baš tačno, “Moje ovce čuju Moj glas.” Oni poznaju zvuk trube zato što je to Biblija. “Isus Hrist isti juče, danas i zauvek.” On je još uvek Jevrejima 13:8, tačno tako.

166. Nije me briga, dakle, to nema nikakve veze koliko crkava duva u rogove. Imamo puno crkvenih duvača u rogove, znate već,
26

koji duvaju svašta okolo, govoreći: “Dani čudesa su prošli. Ne postoji tako nešto kao Božansko isceljenje.”

167. Ooo, prava ovca to neće slušati. Oni slušaju tu trubu, to što je sigurno.

168. Taj crkveni rog može svašta oglašavati. Vi bi mogli... Pogledajte šta su sve dobili danas, sve te crkvene rogove. Jedni jure na *ovu* stranu, a drugi na *onu* stranu. A đavo sedi tamo pozadi: “Čoveče, pa oni se sami bore jedni protiv drugih. To je sve. Ne moram se čak ni mrdnuti.”

169. Ali brate, ali samo da oni dođu do oružja, da se vrate generalovim naredbama. Moj, Bože! Onda ćete videti “Napred Hrišćanski Vojnici” tako je, ne slušajte rogove, već slušajte trubu.

170. Hajde da se samo zaustavimo na tren, i da se vratimo nazad i da pogledamo na njih nekoliko. Mi treba da završimo, jer ne želim ovde da vas zadržim tako dugo. No vratimo se nazad i pogledajmo neke koji su čuli taj zvuk. Uzmimo...I oni su bili sigurni. Dakle, pokazao sam vam da je sve ostalo nesigurno. Uzmimo samo jedan stari lik na tren.

171. Uzmimo proroka Jova. Dakle, taj čovek je prolazio kroz test, ali je znao da je Bog zahtevao žrtvu paljenicu. To je bio Božiji zahtev i to je bilo sve što je On zahtevao. I bez obzira kolike nesreće su se desile u njegovom domu... Bog ne čini uvek...

172. Kada vidite da je nešto krenulo loše po nekoga, to ne znači da ga Bog bije. To ne mora značiti niti da je on izvan Božije volje. On zna u svom srcu da li sluša trubu ili ne.

173. Bog je zahtevao tu žrtvu paljenicu, a Jov je stajao na tome. To je sve. Oni su rekli: “Jove, ti si tajni grešnik. Ti činiš nešto što je pogrešno.” Ali on je znao bolje. On je stajao baš tamo, zato što je čuo zvuk trube i on se toga držao.

174. I konačno, skroz u poslednjem danu, kada je bio...Đavo je bio pušten na njega, i uzeo mu je porodicu, i uzeo mu je decu, uzeo mu je kamile, i uzeo mu svo bogatstvo, i uništio mu je zdravlje. On je sedeo u pepelu. Izgledalo je kao da je sve propalo. Ali on je i dalje govorio: “Znam da je moj Otkupitelj živ. I da će stati na zemlju u poslednjim danima. Čak ako i crvi unište ovo telo, ipak u svom telu ja ću gledati Boga.” Tamo nije bilo ničega nesigurnog u

tome, zar ne? Nije rekao: “Ja-ja-ja-ja mislim da je On živ na neki način.” Rekao je: “Ja znam da je On živ i da će On stati na zemlju u poslednjim danima. I ako crvi unište ovo telo, ipak u svom telu gledaću Boga.” Moj Bože! To se desilo. Bio je veoma siguran.

175. Abraham je bio napolju i hodao jednom u polju, čuo je Boga kako kaže: “Abrahame, Ja ću...” On se sreo sa Abrahamom pre nego što je bilo pisane Reči i On je rekao: “Abrahame, daću ti sina preko tvoje žene Sare.” A ona je tada imala šezdeset pet godina a on je imao sedamdeset pet godina. I oni su se pripremali za to, a on se nije stideo da svedoči. On je znao da će imati sina.

176. A Biblija je rekla: “On nije posrtao u veri u Božija obećanja, već je bio potpuno uveren.” Amen. Potpuno uveren, to je značio da je on sreo apsolut. Amen. To je to. Apsolut je kraj puta. To je krajnja stvar. To je – to je sve što ima sa time.

On je rekao: “Potpuno sam uveren, da ono što je Bog obećao, Bog je u stanju da ispuni.”

177. Da li ste večeras potpuno uvereni da je ovo Sveti Duh? Da li ste potpuno uvereni da je ovo put? Da li ste potpuno uvereni da je On iscelitelj? Da li ste potpuno uvereni da On ponovo dolazi? Da li ste potpuno uvereni da je On isti juče, danas i zauvek? [Zajednica kaže: “Amen.” - Urednik.] Amen. Potpuno uvereni! Da.

178. Hajde da vidimo još jednog, Iliju, kako stoji gore na planini. On se borio sa Jezaveljom i njenim našminkanim licem, i on se nekako umorio od toga. Sve su žene oponašale prvu damu, možda te velike šišane frizure, ili šta god da su tada imali. Toliko se borio protiv toga da ga je to smoždilo.

179. Bog mu je direktno rekao: “Idi tamo dole. Znaš da pada kiša svaki drugi ili treći dan u nedelji. Ali ti stani pred Ahava, i reci mu: TAKO GOVORI GOSPOD. Ni rosa neće pasti s neba dok je ja ne pozovem.” Moj Bože!

180. On nije rekao: “Dakle, Ahave, možda, možda će to biti ovako.” Ooo, ne. On je bio potpuno uveren, nije bilo nesigurno. “Ni rosa neće pasti i kiše neće biti, dok je ja ne pozovem.” Amen. Slava! Ooo, zašto? On je čuo trubu. To je bilo sigurno. On je poznavao svog Boga. On je nešto znao. Kada je Bog izgovorio tu Reč, i nebo i zemlja će proći ali to će se desiti. To se mora desiti.

On je sigurno bio uveren.

181. Dakle, On je rekao: "Ilija, želim da odeš tamo u najsušnije delove zemlje, skroz gore u planinu gde nema potoka. Ali ja ima jedan tamo gore za tebe."

182. On je bio potpuno uveren. On se popeo gore na planinu i seo pored izvora Šerit. "I šta ću ja sada raditi tamo gore."

"Već sam zapovedio gavranima da te hrane."

183. "Dakle, kako će ti gavrani... Dakle, stani malo Gospode..." Ne, ne. Truba se oglasila. To je dovoljno. "Kako će se to desiti?" To ne znam. Nije me briga. Vidite? Nije na meni da se brinem o tome. To je Božija stvar. On je rekao da je zapovedio gavranima.

184. "Dakle, Gospode, hoćeš li mi samo to objasniti i reći kako će ti...u koju su školu išli ti gavrani da su naučili Jevrejski? Kakva je to vrsta...Da li oni kuvaju na gasnim pećima ili na šporetu, ili kako će oni to učiniti. I gde će oni...I kakvu životinju će oni ubiti? Oni su samo male ptice. Kako će ubiti tele za mene, da mi donesu jedan sendvič od teletine?" Vidite? Razumete? To nije bilo dovođeno u pitanje.

185. Bog, ta Božija truba, Njegov glas se oglasio i rekao: "Zapovedio sam!" Ne: "Možda ću to učiniti, Ilija." "Ja sam to učinio. Učiniću. Već sam to učinio." Amen!

186. To je naš Bog večeras. Ne, "On će to učiniti." On je to već učinio. Amen. On je to već učinio. Amen. Ne: "On će; možda će; verovatno hoće." On je već učinio. "Zapovedio sam gavranima."

187. On je zapovedio Svom Duhu za sve ljude. On je zapovedio za Svoje blagoslove. On se uzneo u Visinu, i dao darove ljudima. Neko će to uzeti. Neko će to odbaciti. Ne tiče se mene kako to dolazi. To je samo da to dođe. Bog je rekao da će to biti tako i to je tako. Petar je rekao na dan Pentakosta: "Neka se pokaje svaki od vas, i krstite se u Ime Isusa Hrista radi oprostjenja greha i primićete dar Svetog Duha." Pa kako će To doći? To ne znam. "Obećanje je za vašu decu i onima koji su daleko, svima onima koje bude pozvao Gospod Bog naš." Dakle, ne možete to objašnjavanjem obesnažiti. Truba se oglasila i ja verujem u To. Ja se tome podređujem i to imam. Amen. Probajte samo raspravljanjem da mi to poreknete. Amen. Ooo, ja nisam savršen. Ne.

188. Dopada mi se kada je te večeri crnkinja rekla: “Starešino, mogu li da svedočim.”

“Da, gospođo.”

189. Rekla je: “Želim da kažem jednu stvar.” Rekla je: “Ja nisam ono što želim biti.” I rekla je: “Nisam ono što bi trebala biti. Ali jednu stvar znam, ja nisam ono što sam bila.”

190. Dakle, tako se mi sada osećamo što se toga tiče. Ja nisam ono što sam bio, zato što sam večeras spašen, milošću Božijom, i primio sam krštenje Svetim Duhom pod zapovešću. To je bilo izliveno tamo na dan Pentakost, obećanje je dano, i ja sam verovao u to. Nema ničeg nejasnog u tome. Čuo sam zvuk. Pokorio sam se tome, i ja sam siguran da je to ono što to jeste. Sigurno. Znam da to jeste. Sigurno.

191. Simeon, jedan stari svetac od osamdeset godina, i prošle su stotine godina od kako je čak neki prorok bio na zemlji, ali hodao je okolo sa velikom reputacijom. Sveti Duh mu je rekao jednog dana, rekao je: “Simeone, znaš, nećeš umreti dok ne vidiš spasenje Gospodnje.” Slava!

192. Možda je prvosveštenik pogladio nekoliko puta bradu i rekao: “Simeone, trebao bi češljati svoju bradu na drugu stranu.”

On je rekao: “Pa to nema nikakve veze.”

“Pa kako znaš da si u pravu?”

“Sveti Duh mi je tako rekao. Neću umreti.”

193. “Zašto Simeone, zašto si ti... Pa ti samo što nisi umro već sada.”

194. “Nije me briga šta ti govoriš. Ali meni je to Bog rekao da neću umreti dok ne vidim Njegovo spasenje. Nije nesigurno. Neću umreti. Neću moći umreti dok Ga ne vidim.” Amen. To je to.

“Kako ćeš ti to učiniti Simeone?”

“Pa to nije moj problem.”

“Pa, gde je On, Simeone?”

“Ne znam.”

“Pa kako znaš da ćeš Ga videti?”

195. “Bog je tako rekao. To je to. To je Reč. Neću videti smrt dok Ga ne budem video.” Moj Bože!

196. “Ooo, jadni starac. Naravno, pa on je izvan sebe, znate već.

Pustite ga samo.”

197. Ali on Ga je svakako video. Da, sigurno. Bog će načiniti put za te ljude koji će Ga uhvatiti za Reč.

198. Kada je Isus bio na zemlji, stajao je tamo na Lazarovom grobu.

199. Ustvari pre toga, kada je govorio ljudima, kako On koji nije imao još ni pedeset godina, a rekao je da je video Abrahama. Da li ste приметili koliko je bio siguran? On je rekao: “Pre nego što je bio Abraham, JA JESAM. JA JESAM.” Ne: “Ja sam bio ili ja ću biti.” Već: “JA JESAM. Ja sam siguran.”

200. A onda, rekao je na Lazarevom grobu. Pre nego što je otišao tamo, On je rekao, govorio je Marti. On je rekao: “Ja sam Uskrsnuće i Život.” Ne: “Trebao bi biti ili biću.” Već: “JA JESAM.” Amen.

201. “Moj brate, da si Ti bio ovde ne bi umro. Ali čak i sada, Gospode, sve što Ti budeš tražio od Boga, Bog će ti to dati.”

On je rekao: “Tvoj brat će ponovo ustati.”

202. “Ooo, on će ustati u poslednjim danima, kada bude sveopšte uskrsnuće. On je bio dobar čovek. Da, verujem da će ustati.”

203. Ali Isus se malo ispravio, malo uspravio i rekao je: “Ali Ja sam Uskrsnuće i Život.” Ne: “Ja ću biti; trebao bi biti,” ili tako tome slično. “JA JESAM.” Tamo ne postoji ništa, nema ništa klimavo, ili labavo u vezi toga. Ništa nesigurno. To je bilo sigurno.

204. “Ja sam Uskrsnuće i Život. Onaj koji veruje u Mene, čak ako i mrtav, živeće. Svako ko živi i veruje u Mene neće nikada umreti.” Dakle, ne: “Možda neće; verovatno neće.” “Oni neće.” Nema ničega nesigurnog u tome. Oni neće umreti.

205. “Onaj koji čuje Moje Reči i veruje i veruje u onoga koji Me je poslao ima večni život, i ne dolazi na sud, već je prešao iz smrti u život.”

206. “Oni neće doći na sud.” Oni neće ići na sud. Amen. On je nosio moju osudu. Tamo nema šta da traži. Amen. Tu ste vi. “Prešao je iz smrti u Život.” Ooo!

207. Dakle, ona je rekla da to veruje. Dakle, Isus nije rekao: “Pa, znaš šta, budući da ti to veruješ, i znaš da sam Ja Reč, i – i ja – ja... Ti znaš da sam Ja onaj koji je trebao doći. Ti si to ispovedila.

Verovala si u to. Rećiću ti šta bi mogli učiniti. Hajdemo zajedno do starešina i da odemo tamo da vidimo šta bi mogli učiniti u vezi toga.” Ne, ne. On je rekao: “Neću otići dole da vidim da li ga mogu podići.” “Idem da ga probudim.” Amen. Ne: “Pokušaću.” “Ja ću.” Ništa nesigurno. To nije bio nejasan-nesigurni zvuk, kada je rekao: “Ja ću. Ja ću.”

208. A isti je rekao: “Ja ću,” dao vam je obećanje. Haleluja! Moj Bože! Amen.

“Idem da ga probudim.”

209. A onda ponovo je rekao: “Uništite ovaj hram, i videću šta ću učiniti u vezi toga?” “Uništite ovaj hram i za tri dana Ja ću ga podići.” Ništa nesigurno. “Sada ću probati. Vi svi možete stajati okolo, da bi videli da li Ja to mogu učiniti ili ne?” Aaa ne. “Ja ću ga podići.” Ništa nesigurno-nejasno. “Ja ću ga podići. Vi – vi ga uništite; Ja ću ga podignuti.” Moj Bože!

210. Kako? On je znao da je On ta osoba u Pismu, o kojoj je govorio David. “Neću ostaviti Njegovu dušu u paklu, niti ću dopustiti da Moj svetac vidi propadljivost.” I On je znao da je On uključen u to obećanje Pisma, i radi toga On je bio siguran.

211. Dakle, zar mi ne možemo biti toliko sigurni? Mi Ga uzimamo kao svoj primer, za druge stvari. Dokle god je to rekla Božija Reč, zar mi ne možemo biti toliko sigurni u Reč kao što je On bio?

212. “Ja sam Uskrsnuće i Život.” “Ja ću ga podići ponovo.” Amen. Kako? On je znao da je Reč govorila o tome, i On je bio siguran da će ustati.

213. A ako sam ja ta osoba iz Jovana 5:24: “Onaj koji čuje moju Reč i veruje u onoga koji Me je poslao, ima večni život, i Ja ću ga podići ponovo u poslednji dan. On neće doći na sud; već je prešao iz smrti u Život.” To smo mi. I zbog čega smo mi uplašeni? U čemu je stvar?

214. Kakve veze ima koju marku odeće nosite? Vi sebe nazivate po *ovome*, *onome* ili nečemu *drugom*. Mi smo deca Božija po milosti Božijoj. Bili smo ispunjeni Svetim Duhom, po milosti Božijoj. Kakve ima veze da li je neko *ovo* ili *ono*, i da li je on Prezbiterijan, Metodista, Baptista? Ako je on ispunjen Svetim

Duhom, on u sebi ima uskrsli Život. Amen. Da. Dakle, na dan Pentakost...

215. Isus im je rekao u Luki 24:49: “Evo, šaljem obećanje.” Ne: “Možda ću to učiniti. Videću šta mogu učiniti u vezi toga.” “Poslaću obećanje svoga Oca na vas. No idite gore u Jerusolim i čekajte dok se ne ispunite silom sa visine.”

216. Dakle, šta da su oni čekali jedno vreme i rekli, ooo, jedno šest dana i rekli: “Šta mi to čekamo? Verujem da to treba da primimo verom. Zar vi ne mislite tako?”

217. Šta da je Jakov rekao, negde devetog dana i da je rekao: “Simone, dođi samo malo. Znaš, juče sam imao neko posebno osećanje. Vidiš? I da li znaš šta verujem? Ja – ja verujem da On ne želi da mi više ovde čekamo. Verujem da smo mi to već primili. Zar ti ne misliš tako? Hajdemo na svoj posao. Nastavimo sa našom službom?” Ooo, to se nikad onda ne bi desilo.

218. Kako? Oni su znali da je prorok rekao. Dakle, slušajte sada. Prorok je rekao: “Pravilo po pravilo, zapovest po zapovest, malo tamo i malo ovde.” “Čvrsto se držite za ono što je dobro.” “Jer ću mucavim usnama i drugim jezicima govoriti ovom narodu. I to je počinak, Šabat.” Oni su znali da se nešto mora desiti kada to dođe.

219. “Izliću svoga Duha u poslednje dane.” Joel 2:28: “Desiće se u poslednjim danima, kaže Bog, izliću svog Duha na svako telo, i vaši sinovi i kćeri će prorokovati. Na svoje slugе i sluškinje ću izliti svog Duha u taj dan. Pokazaću znake gore na nebu i – i dole na zemlji, i vatru i dim i paru.”

220. Oni su znali da mora postojati i neko iskustvo u tom dolasku Svetog Duha. Oni nisu uzimali neki nejasan zvuk. Već kada su osetili da se nešto pokreće, i videli Biblijske potvrde kako to prate, oni nisu bili nesigurni. Otišli su pravo na ulice. Oprostite mi. Moj Bože! Oni su bili sigurni da je to bio Sveti Duh.

221. Zna li koliko su oni sigurni bili? Da je Petar, taj mali neobrazovani momak, skočio na panj ili kutiju, ili negde, i rekao je: “Vi Judejci,” sa malim isprsenim grudima, poput dvorišnog petlića. Rekao je: “Vi Judejci, vi koji živite u Jerusalimu! Do nedavno sam vas se plašio; ali sada se više ne bojim. Neka vam je ovo znano i poslušajte moje Reči. Ovi nisu pijani kao što vi to

mislite. Ali *ovo* je Ono...” “Pa nadamo se da je *ovo* Ono; mi verujemo da je *ovo* Ono”? On je rekao: “Ovo je ono što je bilo rečeno preko proroka Joila.” Haleluja! Nema ništa nejasno-nesigurno u tome. “Ovo je Ono što je bilo rečeno preko proroka Joila.” Moj Bože!

222. Isus je rekao u Marku 16, kada je opunomoćio Svoju Crkvu: “Idite po celom svetu i propovedajte Evandjelje.” “Možda bi ovi znaci trebali da; oni možda jednom u toku vremena”? “Oni će slediti one koji veruju. Oni će pratiti one koji veruju. U Moje Ime će izgoniti demone. Govoriće novim jezicima. Ako uzmu zmiju ili nešto smrtno popiju, neće im nauditi. Ako polože ruke na bolesne, oni će ozdraviti.” Ne, “Možda.” “Oni će. Ovi znaci će pratiti one koji veruju.”

223. Da sumiram samo sve ovo ovim rečima, brate, sestro, u narednih nekoliko minuta. Ja verujem u to. Ja verujem da sve ostalo, sve što je suprotno *Ovome*, nije ispravno. Verujem da sve što je protiv *Ovoga* će pasti. Ja verujem, i ne marim koliko će biti komunizma, i koliko *ovih* izmova, i *onih* izmova, i crkvenjaštva i Romanizma, i svega ostalog, Amerikanizam i sve ostalo će pasti.

224. Ali ta Reč će večno stajati, zato što je To Reč. A pre nego što je To bila Reč to je morala biti misao. A reč je izražena misao. A Bog, u večnosti, to Mu je došlo na um. On je izrazio Svoje misli. To je postalo Reč, a Reč se mora manifestovati.

225. To je razlog, kada je On govorio o Mesiji, onda je Mesija morao doći. On je govorio da će biti crkva u poslednjim danima, bez bore i mane, i da će tamo biti crkva. Haleluja! On je to rekao. Ja uzimam Njegovu Reč. Ja to verujem.

226. Ja verujem da je On obećao Svetog Duha svakom verniku koji će verovati. Verujem da je Petar na dan Pentakost, kada je on propovedao tu cenjenu propoved, i rekao im svima da se pokaju i da se krste, da će doći ti znaci, i *ovo*. “Svako ko bude prizvao Ime Gospodnje biće spašen.” Ja verujem da je to Istina; stojte na tome. Video sam to kako se manifestuje.

227. Ja se borim na tome. I znam da pokušavam da ostavim za sobom otiske svojih koraka. Pre nego što načinim korak moram odstraniti svaku prepreku, puzavicu, i sve ostalo, da to sklonim s

puta. Ali svaki put kada napravite korak, vi napreduje dalje. Amen. Samo uzmite nož i sasecite to.

228. Mnogi od vas se sećaju Pola Rajdera, jedan dragi prijatelj. Bio sam samo dečak propovednik, dečko. I znao sam ići gore u Fort Vejn i da ga slušam, u Ridgar Šatoru. Jedan krupan čovek! On bi skroz povukao gore pantalone, podigao bi ruke i rikao kao medved, a ja bih mislio da će skočiti kroz propovedaonicu. Kada je on...A on je počeo sa jednim tekstom, da, iz Postanka, a završio bi u Otkrivenju, skroz gore i dole. Pol je bio tih čovek.

229. Govoreći jednom je rekao: “Radio sam kao drvoseča gore u Oregonu,” odakle je on poticao. Reko je: “Znate, jednog dana,” rekao je: “Upravo sam bio na misijskim poljima, skroz negde daleko.” Zaboravio sam gde je to bilo. A on je bio negde u misijskom poslu.

230. On je verovao u Boga, verovao je u Božansko isceljenje. A Pol je rekao, upravo ovde gde je danas svetska crkva, rekao je: “Da sam prodao svoju poruku milosti crvenim vrućim Pentakostalcima, a ne činio ovo što sam radio ovde sa vama narode,” rekao je: “i sebe iscrpeo i zadužio se hiljadama dolara duga. Iscrpio sam sebe dok nisam dobio rak a sada umirem. Da sam prodao svoju poruku milosti crvenim vrućim Pentakostalcima, Bog bi me obilno blagoslovio zbog toga.” Tako je.

231. Rekao je da je bio tamo po džunglama i dobio neku crnu groznicu ili tome slično. Bilo je to strašno. A on je bio daleko u džunglama, a bio je čvrst vernik u Božansko isceljenje. I rekao je da je bio sve bolesniji i bolesniji. On se molio i molio. I rekao je da su neki misionari hteli uzeti čamac i dovesti lekara. Pa trebali su im dani da bi doveli lekara. I rekao je: “Ja – ja, ne činite to. Samo ostavite to tako.” Rekao je: “Ako me Bog ne isceli, onda idem kući.”

232. I rekao je da mu je žena ostala u sobi s njime. I sve je postajalo mračnije i mračnije. I rekao je da je pozvao svoju ženu i rekao: “Draga, uhvati me za ruku.” Rekao je: “Samo se moli za mene. Postaje sada mračno.” Rekao je: “Mislim da se senke spuštaju sada oko mene.” Rekao je: “Drži...samo me drži za ruku i moli se, dok ne odem napolje.” On se napregnuo da bi sreo Boga.

233. On je na neki način pao u trans. I rekao je da je sanjao da je bio ponovo ovde u Oregonu, kao mladić koji seče drva. I rekao je da je šef kampa rekao: “Pol, popni se na tu stranu brda i obori jedno drvo takve veličine.”

234. Rekao je da je trčao uz brdo sa svojim mladim nogama, i oborio drvo i osekao ga, zakačio ga za vola. I rekao je kako je njegova velika oštra dvosekla sekira lako ulazila u meki bor. I rekao je da ga je zgrabio: “Jednostavno sam je svukao sa brda.”

235. Dobar, jak čovek, rekao je: “Znao sam vežbati kako da spojim kolena i da ga podignem leđima, što je najveći deo čoveka.” Mišići su mu bili razvijeni u leđima i ramenima, i zadnjom loži njegovih nogu. Rekao je: “Podigao bih veliki balvan,” podigao bi ga na ramena i otišao dalje. No rekao je: “To je bio samo jedan običan balvan.” Ali rekao je: “Ja sam upravo...” [Brat Branham je lupio po mikrofону – Urednik.] Oprostite. Rekao je: “Jednostavno nisam mogao ni pomaći taj balvan.” Oprostite.

236. Rekao je: “Jednostavno nisam mogao ni pomeriti taj balvan.” Rekao je: “Naprezao sam se i naprezao, i pokušao sam ga podići i jednostavno nisam to mogao učiniti.” Rekao je: “Iscrpeo sam svu snagu iz sebe.” Rekao je: “Nikako nisam mogao pomeriti taj balvan.” I rekao je: “I konačno, toliko sam oslabio da sam jednostavno seo naslonivši se na drvo i počeo brisati znoj. Bio sam potpuno iscrpljen.”

237. I rekao je: “Nakon izvesnog vremena, čuo sam glas svog šefa.” I rekao je: “Bio je to najnežniji glas koji sam ikada čuo.” I rekao je: “Kada sam se okrenuo, glas mi je rekao: Pol. A ja sam rekao: Da šefe, šta treba? Rekao je: Zbog čega se mučiš?” On je rekao: “Pa ti si mi zapovedio da ga donesem u kamp, i ja sam se skroz iscrpeo s time. Šefe, ja to jednostavno ne mogu uraditi.” On je rekao: “Pol, zar ne vidiš rečni tok koji *tamo* protiče? Rekao sam: Da. Rekao: Taj tok dolazi pravo dole do kampa. Zašto ga jednostavno ne baciš u vodu, sedneš na njega i jednostavno se dovežeš na njemu do kampa? Rekao sam: Nikada nisam razmišljao o tome.”

238. Tako da ga je on upravo otkotrljao u vodu, skočio na njega, i rekao: “Moj Bože!” On je počeo da lupa po vodi, i da skače i da

uzvikuje iz sveg glasa, dok je prelazio preko talasa, i dole niz vodu, jašući na tom balvanu, idući dole i kličući. “Jašem na njemu! Jašem na njemu!”

239. Rekao je, da prvo što se desilo kada je došao sebi, da je bio na podu, a žena je kicala s njim. On je vikao: “Ja jašem na njemu! Ja jašem na njemu! Ja jašem na njemu!” Braćo!

Nacije se slamaju, Izrael se budi,
Stvari koje je Biblija prorekla;
Dani pagana su odbrojani, sa izbrojanim dugom.
“Vratite se, o raspršeni, na svoje sopstveno.”

240. Ova Poruka Božije Reči je Istina. Živeo ili umirao ja jašem na Tome. Ja ne...Ja nisam usplahiren zbog toga. Ja To jednostavno uzimam, i ja jašem na Tome. Neka se pojave kritičari. Ja ću pucati iz svake puške. Ja ću doći u taj kamp, u jednom od ovih dana, jašući na Božijoj Reči. Amen. Ja sam siguran da ću stići tamo.

Molimo se.

241. Zašto biste teglili vaš teret greha? Zašto biste bili u stanju u kom ste, da ne znate na čemu stojite, da jurite od crkve do crkve i od mesta do mesta? Zašto upravo ne biste to uzeli to što je na krstu, večeras i jahali na Reči? Zašto upravo ne biste uzeli večeras obećanje Božije Reči i izjahali napolje iz te zbrke, napolje na veliko plavetnilo, na otvoreno kao što je to? Nemojte se boriti s Time. Nemojte se brinuti zbog Toga. Samo verujte To, primite To. To je Kraljevstvo koje se ne može pomeriti. Jašite na Tome.

242. Ako ste bolesni večeras, uzmite Božije obećanje: “Ja sam Gospod koji lečim sve tvoje bolesti.”

243. “Kako ću ja ozdraviti, brate Branhame? Lekar kaže da ima bolesno srce, da imam rak, i da imam *ovo*, i *ono* i šta god da je to. Ja sam gluv, nem. Ja sam slep.” U čemu je razlika? Samo primite Božije obećanje i jašite na tome.

244. Uzmimo jedno veliko drvo, i donesimo ga ovamo i napišimo na njemu: “Moljena je večeras molitva vere. Ja ću jahati na tome. Biblija je rekla: Molitva vere izlečiće bolesnoga i Bog će ga podići. Ako je sagrešio, biće mu oprosteno. Ja jašem na tome. Ja verujem u to.”

245. Ako ste učinili nešto pogrešno, ako ste zašli s puta večeras: “Onaj koji skriva svoje grehe neće napredovati. Već onaj koji ispovedi svoje grehe naćice milost.” Zašto ga ne bi ispovedili?

“Pa, šta moram da uradim, brate Branhame?”

246. Ispovedite ga, a onda jašite na tome. Bog je tako rekao. To će vas udaljiti od vašeg greha.

247. Ima li večeras ovde neke osobe, koja nikada nije zaista svoje pouzdanje položila na Boga za spasenje svoje duše, a želite da vas se setimo u svojoj molitvi dok završavamo? Hoćete li samo podići ruke i reći: “Moli se za mene brate Branhame. Ja želim odložiti svoje brige.” Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. “Želim odložiti...” Bog vas blagoslovio gospođu. “Želim odložiti svoje brige.” Bog te blagoslovio brate. Bog vas blagoslovio gospodine, tamo nazad. Bog te blagoslovio, mlada damo. U redu. Tako je. Bog vas blagoslovio. “Želim staviti na Njega svoje brige i da samo jašem sada na Njegovim obećanjima. Verujem da je On obećao: Onaj koji dolazi k Meni, Ja ga neću oterati.”

248. Ne kako se osećam: “Molilo se za mene sinoć, brate Branhame; i ništa se ne osećam bolje.” To s time nema nikakve veze. Ja ne jašim na mojim osećanjima. Ja jašem na Njegovoj Reči. To je Njegovo obećanje.

249. “Brate Branhame, bio sam kraj oltara, četiri do pet puta i probao sam primiti Svetog Duha. I nisam Ga primio!”

250. To ne znači niti jednu stvar. Samo ostanite na balvanu i to će vas odneti pravo do kampa, do kampa prvorodjenih, u kamp svetih. Vi ćete stići tamo. Samo ostanite na svom balvanu i uzvikujte i kličite slaveći Boga svom svojom snagom. Tako se to radi.

251. Dok su nam pognute glave, da li stvarno želite jahati na tome? Onda ta mala stvar koja vam kuca na srce, da li biste želeli da izadete ovde i stati pred oltar samo za tren? Hajde da se molimo i da položimo ruke na vas. Biće nam drago ako dođete.

252. Uzmimo to malo nešto, što vam je obavilo večeras srce i recimo: “Znaš, grešio si. Sada digni ruke.” U redu.

253. Vi ste stali na taj balvan, na balvan Njegovog obećanja; to drvo, taj krst koji je bio posećen. Zagrlite sada taj krst. Dođite ovamo i recite: “Sada ću ja jahati na tome. Upravo sada ja ću

verovati. Ja ću to prihvatiti. Ja to verujem. Nikada se neću promeniti. Ja ću ostati upravo s tom Reči, dok ona ne bude potvrđena. I onda, nakon što ona bude potvrđena, ja ću posegnuti i uzeću još jedno drugo, početi jahati ponovo.” Vidite?

254. I reč po reč, korak po korak, vi ćete zauzeti sve što vam je Bog obećao. “Jer sve je moguće,” onome koji će jahati na tome. Jašite na Njegovim obećanjima, jer će vas ona sigurno dovesti u kamp. To će vam doneti Božiju Prisutnost.

255. Hoćete li doći sada dok su nam pognute glave? I pozivam svakoga ko bi želeo da stane kraj oltara, samo za trenutak radi molitve.

256. “Ja jašem na tome Gospode. Gospode, ja verujem. Sve moje sumnje su sahranjene u tom izvoru. Gospode, ja dolazim. Ja verujem u to. Ja večeras stajem na tu Reč i verovaću u to svim svojim srcem. Ja te hvatam za Reč.”

257. Jedna draga žena stoji ovde kraj oltara, da bi potvrdila Bogu da se ona ozbiljno bacila na posao. Zar nećete doći, vi koji ste povili glave, a ruke su vam podignute i želite biti pomenuti u molitvi. Hoćete li samo doći ovamo gore? Bog vas blagoslovio. Samo dođite gore. To je to. Dođite upravo ovamo gore i stanite ovamo. Recite: “Ja ću jahati na tome. Bože, Ti si obećao i nešto je zakucalo na moja vrata, i ja odmah dolazim da jašem na tome. I ja ću ostati na tome dok me to ne donese u kamp. Ja dolazim dole kroz kamp svetaca Svevišnjega.” Bog vas blagoslovio. To je dobro. Samo dođite sada, vi koji želite jahati na tome. Upravo onakvi kakvi ste, vi koji želite jahati na tome. Upravo onakvi kakvi ste: “Upravo onakav kakav jesam bez ikakvog izgovora.”

258. Upamtite. Kažete: “Da li je to drvo?” Da. Bilo je tamo jednom jedno posečeno drvo, i bilo je ponovo podignutu na Golgoti. Samo skočite večeras na to drvo, sa Božijim obećanjem, od Reči koja je visila na tom drvetu.

259. “Ja jašem na tome. Ja ću to verovati od sveg srca. Ja želim doći ovamo kao što i želim da se rukujem sa svojom braćom.”

260. Bog vas blagoslovio za vaš hrabar iskorak. Želim da ostanete ovde samo za trenutak, dok se molimo. Bog te blagoslovio moj brate. Moja draga sestro, Bog te blagoslovio. Gospod Isus...?...Bog

te blagoslovio moj brate. Bog te blagoslovio sestru. "Vodi me." Vodi vas preko reke.

261. Upamtite, kao Hristov sluga ja sam odgovoran za propovedanje Reči. Ja sam odgovoran za svoje svedočanstvo. I da li bih ja stajao ovde večeras...

262. Kao čovek od pedeset pet godina, odnosno pedeset tri godine star, imaću u aprilu pedeset četiri, koji stoji ovde i to zna, čak i ova poslednja vizija, moglo bi to biti mojih poslednjih nekoliko dana na zemlji. Možda vas napustim za par dana. Ja ne znam šta to znači. Samo slušajte kasetu i izvucite svoj sopstveni zaključak. Ja ne znam šta to znači. Da li bi ja ovde zastupao stvari na neki polovičan način a verujući da bi to mogla biti moja poslednja poruka koju ću ikada propovedati ovde u Feniksu, pa da kažem onda nešto što je pogrešno, i da znam da je moje odredište preda mnom i da ću biti suđen prema svojim rečima?

263. Braćo moja, samo da vam još ovo kažem, i moje sestre. Bili ste na službama. Vi znate sve to i ta rasuđivanja tajni srca. Da li sam vam ikada rekao nešto u Ime Gospodnje a da se to nije ispunilo? Pitaću ma koga. Ne sigurno. Širom sveta, i na hiljade vizija, i nikada se tako nešto nije desilo. I govorim vam večeras istinu, da je Krv Isusa Hrista izobilno dovoljna da očisti svaku vašu grešnu mrlju.

Postoji jedan izvor ispunjen Krvlju
A vi stojite kraj Njega sada.
Koja teče iz Emanuelovih vena,
Jedina sigurna stvar koja je ostala na zemlji.
Kada se grešnici zarone pod taj tok,
Očiste se od svih grešnih mrlja.

264. Sada ću zamoliti ove propovednike, i braću, da dodete ovamo među ove ljude. Svako ko je...Da li i vi zovete propovednike da se mole za ljude? Svi propovednici koji su ovde, koji su zainteresovani da vide kako se spašavaju duše, dođite ovamo i stanite kao molitvena grupa, gde se možemo zajedno udružiti, i da se udaljimo od svega ostalog i da se odvojimo. Ovo su ljudi i žene koji večeras pečate svoja odredišta, Krvlju Isusa

Hrista, koji ga hvataju za Njegovu Reč i govore: “Ovde sam, Gospode. Nema ništa što bih mogao ponuditi, uzmi mene.” Hoćete li doći i stati s njima? Svako ko bi želeo da stane ovde neka dođe. Bog vas blagoslovio moja braćo. To je silno dobro. Volim videti hrabre ljude, koji su zainteresovani za duše. Pretpostavljam da je to fino, braćo. Samo stanite okolo. To je dobro. Stanite okolo. Hajde da sada samo...

265. Ako pijanistkinja može uhvatiti takt, ako želi, hajde da pevamo ovu pesmu, dražesno, duševno zdravo, u poštovanju.

266. Mi ne dolazimo ka nečem mehaničkom. Mi ne dolazimo ka nečemu što je samo takozvano verovanje. Već mi dolazimo u Božiju Prisutnost, svemogućem Bogu Jehovi, koji je obećao da: “Gde god da se dvoje ili troje sakupe u Moje Ime, Ja sam tamo među njima.” Govorite Mu kao što bi i svom prijatelju i recite: “Gospode, žao mi je. Zgrešio sam.” I mi ćemo pevati.

Postoji izvor ispunjen Krvlju,
Koja teče iz Emanuelovih vena,
Kada grešnici zarone pod taj tok,
Očiste se od svih grešnih mrlja.
Lopov koji je umirao bio je radostan što je video
Taj izvor u njegovom danu;
Neka bih i ja tamo, kao i on,
Oprao se od svih svojih greha.
Od tada kada verom gledam u taj tok,
Koji su rane Tvoje obezbedile,
Ljubav koja otkupljuje je moja tema,
I biće dok ja ne umrem.

267. Budite sada stvarno mali. Vi ste ništa. Svi smo mi ništa. I samo iskreno sada, od sveg srca, pognite samo svoja srca i glave, svuda okolo, po svoj zgradi.

268. Naš Nebeski Oče, znam da su Tvoje Reči istina. One ne mogu izneveriti. One su Reč Božija. One su Bog. A Ti si rekao: “Onaj koji dolazi k Meni, neću ga oterati napolje.” A ovi ljudi i žene, oni su uvereni, znajući da nisu ispravni, oni su došli večeras napred, Gospode, da ispovede da greše, znajući da su pokrenuti

nekom unutrašnjom snagom koja im omogućava da dođu do tog Izvora. I ovde su oni, sa pognutim glavama i srcima, da bi pili iz vode Života, zabadava, što je bilo obećano od Boga. Primi ih, Oče, u Tvoje Kraljevstvo. Oni su Tvoji.

269. Ti si rekao: “Niko ne može doći k Meni, ako ga ne dovede Moj Otac. I sve što mi je Otac dao, doćiće k Meni.” I to pokazuje da je Bog dao ove Hristu kao ljubavni dar. I evo ih, Gospode. “Niko ih ne može izvaditi iz Mojih ruku.” I molim se, Bože, da ih ti obezbediš večeras, pošto oni stoje ovde, da im daš krštenje Svetim Duhom dok su oni ovde kraj oltara.

270. Neka velika Hristova sila prožme njihov život sada! Oni su ispovedili veru. Oni su došli napred. Ti si rekao: “Onaj koji me prima pred ljudima, njega ću i Ja priznati pred Svojim Ocem i svetim Anđelima.” Mi znamo da je to delo učinjeno.

271. Dakle, Gospode, zapečati ih u Kraljevstvo obećanja, Svetim Duhom. Daruj to, Gospode. Izlij Svog Duha na njih i ispuni ih Duhom živog Boga, da bi oni mogli biti živa svedočanstva celog svog života, za Božije Kraljevstvo.

272. A sada neka ustane publika. Svi se sada molite. Molićemo se da ovi...

273. Dakle, svaki od vas koji ste došli večeras ovamo, ako osećate da imate greh u svom srcu, dakle, ništa ne možete učiniti već samo da to verujete. Sveti...Prihvatite *Ovo* verom. Ovo je vera što vi prihvatate. Isus je rekao: “Niko ne može doći k Meni ako ga Moj Otac najpre ne dovede. I svi koji mi dolaze,” On će ih primiti. On ne može učiniti ništa drugo, zato što je On to obećao. Vidite? Nemojte se sada osloniti na neku senzaciju. Oslonite se na Njegovu Reč. Vidite? Reč je tako rekla.

274. “Onaj koji čuje Moje Reči i veruje u Onoga koji Me je poslao ima,” sadašnje vreme, “večni Život, i neće ići na sud, već je prešao iz smrti u život.” Sveti Duh je jedno iskustvo ispunjenja i obdarenosti silom za službu. Ali ispovedanje i primanje Hrista je da verujete i da ispovedite i da se osećate slobodni da vam je Bog oprostio sve vaše grehe.

275. I na temelju Njegove Reči, On je rekao: “Niko ne može doći osim ako ga Otac najpre ne dovede.” Razumete? Dakle, Bog vas je

doveo. “A onaj koji dođe k Meni, Ja ga neću isterati napolje.” Vidite? Vidite? Vi ste to primili. Jedino što vi trebate...

276. On je umro za vas. Gresi su vam oprošteni, pre još hiljadu devetsto godina. Vi sada samo dolazite da prihvatite ono što je On učinio za vas. Vidite? I da li verujete da je On umro za vaše grehe? Hoćete li prihvatiti Njega kao svoju pomirnicu? Drugim rečima, vi prihvatate Njega, a On vam oprašta grehe.

277. Hoće li vam biti drago i hoćete li Mu zahvaliti što je uzeo vaše grehe? Da li verujete da je On to učinio? Onda dignite samo svoje ruke i recite: “Ja verujem da je On uzeo moje grehe, amen, uzeo moje grehe.” U redu.

278. Dakle, vi ste sada kandidati za krštenje Svetim Duhom.

279. Ako niste bili kršteni hrišćanskim krštenjem, jedan od ovih ljudi će se pobrinuti za to, da budete hrišćanski kršteni.

280. “Ali dok je Petar još govorio ove Reči, pre nego su bili kršteni; dok je Petar govorio te reči, Sveti Duh je došao na njih.” Zašto? Oni su svi iščekivali. Dakle, vi ste u iščekivanju. Vi želite sada nešto što će vas zapečatiti u Božije Kraljevstvo, nešto što će vama biti stvarno. Vi želite da... Zar ne želi svaki od vas da primi Svetog Duha? Zar to ne želite? Sigurno da želite. To je sila koja vas održava. Razumete?

Bili su skupljeni u gornjoj sobi,
Moleći se u Njegovo Ime,
Kršteni sa Svetim Duhom,
I sila za službu je došla.

281. Razumete? Ooo, to je ono što vi sada želite. I vi to možete imati, upravo sada. To je za vas upravo sada.

282. Dakle, braćo, dođite. Hajdemo sada svi, i položite ruke na ovu braću, i molite se da oni prime Svetog Duha. Samo se približite, braćo. Približite se.

283. Dakle, neka cela zajednica sada podigne ruke, svi!...?...

284. Naš Nebeski Oče, u Ime Gospoda Isusa Hrista, ispuni sada svako srce sa krštenjem Svetim Duhom.

285. Primite Svetog Duha. Primite Svetog Duha, ti ljudi ovde što stoje i čekaju na Prisutnost i silu Božiju da preplavi njihov život.